

LEVEN EN WERKEN VAN DE FAMILIE DECROP

België - Belgique
P.B.
8400 OOSTENDE 1
3/4637
P 706130

VLIZ vzw
Wandelaarkaai 7
8400 OOSTENDE

Paardenvissers sluiten garnaalseizoen af

Aan tafel met Fish2Know

79ste jaar • verschijnt maandelijks • nr 11 • 2 november 2012 • 3,99 euro • afgiftekantoor Oostende 1
Niet bestelbare exemplaren terugbezorgen aan HVB • Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene • Danke postman / -vrouw

De 500 woorden van Nicole.

Nicole Derycker is een geboren Oostendse, dochter en kleindochter van vissers. Tot haar 27ste woonde ze in de Stad aan Zee, daarna spoelde ze weg naar Brugge, Antwerpen en Watou en belandde uiteindelijk terug in Oostende. Ze publiceerde onlangs haar tweede jeugdboek, *Kus uit India*. Voor HVB schrijft ze maandelijks een column in minder dan 500 woorden.

Ode van een landrot

Aan de zee en aan een man die haar bevoer bezwoer? bevoer

Van waar ben ik? Van de zee. Van schuimkoppen en zonneglinstering. Van zout en wind. Van mantel- en zilvermeeuwen, van scholeksters en strandlopers. Van zand en schelpen en golfbrekers.

De zee. Ze brengt vis en schaaldieren en je denkt: ze is gul. Ze brengt schelpen en zeesterren en je denkt: ze is liefelijk. Ze brengt wrakhout en stukgescheurde netten en je denkt: ze is wreed. Haar liefhebben kan je zeker, haar vrezen kan je evengoed, maar haar kennen, haar begrijpen, haar doorgronden, kan je niet. Nooit.

Het meest houd ik van haar als een felle wind de golven schuimbekkend ten aanval drijft. Als Teutoonse ridders komen ze dan aangestormd, slaglinie na slaglinie, de schuimkoppen: wapperende, zilverwitte banieren. Maar ook als ze verraderlijk onschuldig ligt te kabbelen kan ik urenlang naar haar kijken vanop het strand. Naar de zon op het water. Naar de regen op het water. Naar de egale grijsheid van nevel of mist over het water. Naar het groen, het blauw, het grijs, het paars ... Zo klein voel ik me, als die grenzenloze oneindigheid stil mijn voeten likt aan de uiterste vloedlijn op het strand. Zo fier dat ik, die haar niet één keer bevaren heb naar waarheid zeggen mag: Mijn vader? Die was visser.

Ik heb het alleen van horen zeggen:

De grappen en grollen, het gevloek en gemor, de ruwe kameraadschap, de gedeelde eenzaamheid, het harde labeur.

Ik heb het alleen van horen zeggen:

Dat uitwerpen van de netten, het wachten, het weer ophalen, het kelen en gutten, het vullen van het ruim, opnieuw en opnieuw.

Maar dit ken ik:

Bij elke terugkeer, de flitsende dag-mijn-kleine-meisje-glimlach in zijn getaande gezicht. De glanzend zwarte haren onder de vettige pet. De geliefde stank.

Maar dit vergeet ik niet:

Hoe hij me meenam naar de kaaien vooraan op zijn fiets.

Hoe hij me netten leerde breien aan het keukenraam.

Hoe hij me verhalengewijs vertelde over doodsangst en verwondering, over moed en aanvaarding. Over echt zijn.

Mijn vader? Die was visser.

Nicole Derycker
foto: Jo Clauwaert

IS DAT NIET PRACHTIG? DIT TIJDSCHRIFT WORDT VOLGEND JAAR TACHTIG

HET VRIJE VISSERIJBLAD

Onafhankelijk magazine
van de zee

ISSN: 0776-6912

MEDEWERKERS:

Jo Clauwaert, Robert Coelus,
Walter Debrock (+), Nicole Derycker,
Juul De Vocht, Zio Joris De Voogt,
Don Fabulist, Peter Flynn, Peter
Holvoet-Hanssen, L.A. Inghelbrecht,
Frank Neyts, Jef Klausling(+), Antoine
Légat, Chris Meyers, Eddy Serie, Geert
Cyril Tavernier, Flor Vandekerckhove,
Louis Vande Castele, Jacques van Harten,
Marnix Verleene, Katrien Vervaele,
Guido Walters (+).

Gasten: Frone Clauwaert, Peter Goossens,
Roshan Groves, Jan Lamote, Ronny
Peters

Vormgeving: cdvproductions@skynet.be

Redactie te bereiken op

0474 53 88 00

E-mail: het.visserijblad@telenet.be

www.visserijblad.be

V.u.: Flor Vandekerckhove

Brusselstraat 12, Bredene

UITGEVERIJ:

VZW Liefkemores.

Redactie, publiciteit en

alle correspondentie:

HVB, Brusselstraat 12,

8450 Bredene

Omslagfoto: Jo Clauwaert

Losse nummers: 3,99 euro

Abonnementen!

* Jaarabonnement België

(12 opeenvolgende nummers startend
vanaf de betaling) door overschrijving
van 30 euro op rekening
384-0596581-18 van
Het Visserijblad, met vermelding
abo HVB.

* Jaarabonnement Nederland

(12 opeenvolgende nummers, startend
vanaf de betaling) door overschrijving
van 52,00 euro op
de Belgische ING-rekening van
Het Visserijblad (IBAN):
BE50 3840 5965 8118
(BIC): BBRUBEBB.
Vermelding: abonnement HVB.

Wat hebben het Amerikaanse *Newsweek*, het Franse *Le Monde Diplomatique* en *Het vrije Visserijblad* met elkaar gemeen? Deze zin lijkt wel een quizvraag te zijn. Maar we geven zelf het antwoord: het zijn tijdschriften. Om de zoveel tijd schoppen de uitgevers ervan een met woorden en beelden gevuld drukwerk de wereld in.

We hadden in voorgaande alinea even goed andere namen aan de onze kunnen koppelen (*Dag allemaal* bijvoorbeeld), maar *Newsweek* en *Le Monde Diplomatique* kwamen ons nu even goed uit, want beide bladen hadden onlangs iets te zeggen over de toekomst van het fenomeen tijdschrift.

Het leidende Amerikaanse weekblad *Newsweek* wist de lezers te melden dat het vanaf januari 2013 alleen nog maar digitaal te lezen zal zijn. Een gedrukt blad is volgens hoofdredactrice Tina Brown een ouderwets medium geworden.

Heeft deze Tina gelijk? We zijn vandaag bijlange zo ver nog niet als ze beweert, maar het is wel op komst. Digitaal zal de toekomst worden. Peter Vandermeersch, de Vlaamse hoofdredacteur van het Nederlandse dagblad *NRC Handelsblad* zegt het zo:

'Binnen tien jaar zal een drager als een ipad even normaal zijn als een gsm. Dan pas kunnen we beginnen denken aan de overstap van papier naar digitaal.' Als Vandermeersch gelijk heeft dan heeft ook *Het vrije Visserijblad* als gedrukt tijdschrift nog tien jaar te gaan.

Intussen zullen die tijdschriften het wel moeilijker krijgen. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor *Le Monde Diplomatique* (51 edities in 30 verschillende talen!) Dat atypische blad munt uit in diepgravende, lange en niet altijd gemakkelijke artikels die bovendien veelal contrarie zijn. Ook dat blad ziet het lezerscorps krimpen. Hoofdredacteur Serge Halimi wijdde er een stuk aan onder de titel: *'On n'a plus le temps...'*: het leven is zo jachtig geworden dat we de tijd niet meer vinden om lange artikels te lezen.

In veel redactiekantoren is het cultuurpessimisme dan ook erg aanwezig. We zouden vandaag in een wereld leven waarin diepgang aan de kant geschoven wordt voor oppervlakkigheid.

Er zijn er die daar anders tegenaan kijken. De Italiaanse auteur Alessandro Baricco haalt in zijn boek *De barbaren* de spectaculaire uitvinding van de boekdrukkunst en de stoomtrein aan als voorbeelden van historische ontwikkelingen die de wereld evenzeer beroerden als het internet dat vandaag doet. Diepgang wordt, zo zegt Baricco, niet plots vervangen door oppervlakkigheid. Wel is er een permanente mutatie bezig, een verglijden van oude in nieuwe tijden, waarbij beslist moet worden wat we van de oude wereld meenemen naar de nieuwe.

Wat ons betreft hoort *Het vrije Visserijblad* daar zeker bij. Volgend jaar zal het tachtig jaar geleden zijn dat dit tijdschrift voor het eerst gepubliceerd werd. Laat ons bij die gelegenheid eindigen met een vertaling van het slotwoord dat hoger vermelde Halimi aan zijn stuk breide, en dat evengoed voor ons blad geldt: *'Het is evident dat het bestaan van dergelijke krant niet alleen kan afhangen van de kleine ploeg die hem produceert, hoe enthousiast ook. Maar we weten dat we op u kunnen rekenen. Samen zullen we de tijd nemen die we daarvoor nodig hebben.'* (*)

Flor Vandekerckhove

Uitgever Het Vrije Visserijblad

(*) Serge Halimi, *'On n'a plus le temps...'* in *Le Monde Diplomatique*, oktober 2012, p.21.

verzekeringen

ING bank

VANDEKERCKHOVE - Smets
Dirk en Kris

Driftweg 13 - 8450 Bredene

Verzekeringsmakelaar CDV nr 13615

dirk.vandekerckhove@portima.be

kris.smets@vdksmets.be

Tel. 059 33 05 11

Fax 059 32 50 36

Aan tafel met Fish2know

Fish2know is het eerste door het Europese visserijfonds As 4 gesubsidieerde project dat in Vlaanderen met concrete resultaten naar buiten komt. Opzet van het project is om laatstejaarsstudenten van hotel- en voedingsscholen kennis te laten maken met het lokaal aanbod aan verse vis. De plaatselijke groep oordeelde dat de professionals van de toekomst er alle baat bij hebben de visproducten beter te leren kennen. Na zes maanden intensieve voorbereiding ging het project op 5 september van start en op 26 september kreeg de plaatselijke groep de kans om in de huid van de studenten te kruipen. Katrien Veroaele, medeauteur van het boek Garnalen was erbij.

De afspraak is om zeven uur 's ochtends aan de achterkant van de visveiling van Zeebrugge. Sofie Pieters neemt ons mee naar een lokaaltje dat nog glimt naar nieuw: een multifunctionele vergaderruimte waar ook vis gefileerd kan worden en voedsel klaargemaakt. Steve Lowyck geeft de aftrap. De enthousiaste veilmeeester die ook instaat voor de logistiek van het bedrijf en meedraait in de commerciële afdeling, geeft een interessante uitleg over de Vlaamse visserij: waar wordt er gevist, hoe gebeurt dat en hoe belandt de vis in de vismijn. Ook het veilsysteem legt hij uit en daarna krijgen we een lesje 'vis herkennen'. Natuurlijk toont hij dat niet op plaatjes, hij neemt ons mee langs de lange rijen bennen vol verse vis. Het is niet evident om al die

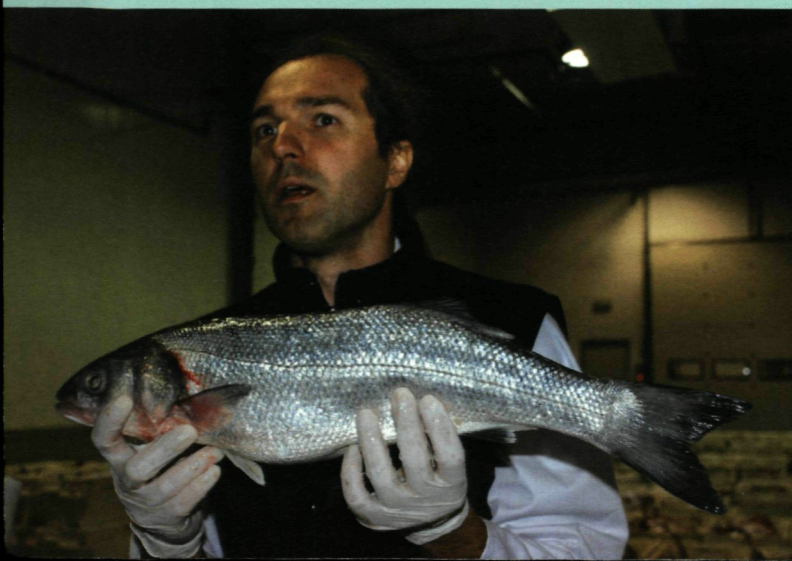
soorten te kennen. Ja natuurlijk weet iedereen hoe kabeljauw, tong, pladijs en rode poon eruit zien. Een koolvis gaat ook nog net en wijting en zeebaars lukt pas na een paar keer raden, maar een mooie meid en een leng zijn de bezoekers totaal onbekend. Een hondshaaitje kunnen ze dan weer wel benoemen en een zeeduivel herkennen ze, zelfs zonder kop! Verder zijn er langoustientjes, krabben, inktvis. Alles even vers... Steve Lowyck is een begeistert mens en bij zijn lievelingsvissen voegt hij nog wat culinaire weetjes. Hoe hij zo'n zeebaars klaarmaakt in een zoutkorst, hoe hij rode poon klaarstoomt en hoe hij kokkerelt met pladijs. En als hij daar nog eens aan toevoegt hoe zalig hij het vindt om te koken voor zijn vriendin, begint het aanwezige vrouwvolk stilaan te smelten.

Ontbijt

Na zo'n hele poos rondlopen in die koele vismijn, is het een weldaad om aan te schuiven voor een ontbijt met boterkoeken en koffie. Na een paar happen koek neemt Marie-Jeanne Becaus het woord, want omdat de Vlaamse Visveiling promotor is van het project, wil zij wat graag extra informatie geven hoe de centen, 200.000 euro, worden besteed. 'Het project richt zich naar leerlingen van hotel- en voedingsscholen. Het opzet is om hun kennis van wild gevangen vis te verbreden, hen zicht te geven op de keten van schip tot bord, ze verse vis te leren herkennen, op professionele manier

Steve Lowyck leert hoe de verschillende vissoorten herkend kunnen worden.

Tom Craeynest van de Rederscentrale in gevecht met een wijting.

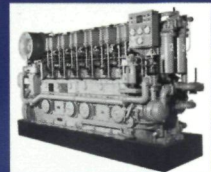

VJ n.v. Tel. 050 54 45 41
Fax 050 54 58 37
Scheepsherstelling
Afwerking nieuwbouwschepen
Metaalkonstruktie
Draai-, frees- en schaaftwerk
Inox- en aluminiumconstructie
Verhuur telescopische kranen

SDS n.v. Tel. 050 54 51 78
Fax 050 55 03 67
Leveren, plaatsen en herstelling van:
alle dieselmotoren
keerkoppelingen, pompen, compressoren e.a.
DROOGDOK
Schroeven en schroefassen
Las- en leidingwerk

Bureel - Werkplaatsen:
Boomkorstraat 7/8 - 8380 Zeebrugge
GSM 0477/41 20 93
24u / 24u

vis te leren fileren en te leren koken met minder gekende vissoorten.'
Sofie Pieters licht toe dat het project over twee jaar zal lopen en er 85 workshops gepland zijn. Per workshop zijn er een vijftiental leerlingen en dus zullen 1275 leerlingen kunnen bereikt worden: de toekomstige koks en hulpkoks, traiteurs en mensen die in de grootkeuken te werk worden gesteld. Nu zijn er reeds 37 workshops geboekt, wat staat voor 545 cursisten. In principe kan er elke dag dat er veiling is, een workshop doorgaan: dit is dus maandag, woensdag en vrijdag. 'Er zijn nu reeds een zestal workshops gegeven en de tevredenheidsenquête vertelt dat zowel leerlingen als leraars er zeer over te spreken zijn', zegt Sofie.

Hierna is het weer tijd voor het echte werk. Karen Bekaert van het ILVO Oostende dat copromotor is, vertelt wat duurzame visserij is, hoe we kunnen te weten komen welke vis we het beste kopen en in welk seizoen we dat best doen. Ook benadrukt ze het belang van hygiëne en lage temperatuur voor het bewaren van vis. En dan komt versheid ter sprake. Hoe we de versheid en kwaliteit van vis kunnen bepalen. Daarvoor moeten we naar beneden en daarvoor moeten we weer een plastic schortje aan en blauwe sexy slofjes aan onze voeten.

Levende vers

Op metalen tafels liggen rode poontjes en vlaswijtingen te wachten. Twee per twee, telkens een verse en een minder verse. Het is aan ons om de KIM-score te bepalen: ogen, kieuwen, vastheid vlees, glans, slijm, rigor... en natuurlijk moet er ook geroken worden. Het is allemaal niet zo moeilijk en het verschil tussen een levende verse vis en een van een week of tien oud, is niet moeilijk te zien. Maar als het allebei verse vis betreft, is het stukken moeilijker om te bepalen welke van de twee de

hoogste kwaliteit heeft. De vis die we krijgen om klaar te maken is alleszins 'levende vers' en van de hoogste kwaliteit. Stijn Vandermeersch van *The Art Of Cooking* is al bezig in de keuken. Hij etaleert een schaal rode poon en een schaal met wijting en haalt een waaier van groenten boven. We worden allemaal ingeschakeld. Aardappelen schillen, courgette in blokjes, selder en snijboon in reepjes... Dat houdt allemaal niet veel in, maar als de rode poon en de wijting moet gefileerd worden, zijn er weinigen die naar voren drummen. Het is niet gemakkelijk en voor de meesten is het prutsen. Als de vis dan nog eens van het vel moet, is het nog meer zuchten en blazen. Met een pincet de graatjes vanuit de poon halen, valt ook al niet mee! Maar wellicht zullen die jonge koks en traiteurs daar beter weg mee kunnen.

Koken en bakken onder het toezien van Stijn Vandermeersch is dan weer een fluitje van een cent. Terwijl de aardappelen koken en de groeten pruttelen, gaat de olijfolie rijkelijk in de pan en bakken we de *fileetjes* aan. En daar draait zelfs Noël Devisch, voorzitter van de Vlaamse Visveiling, zijn hand niet voor om. Zonder maar een schort voor te binden bakt hij de visjes mooi goudgeel. Dirk Demaeght toont zich een meester in het dreseren van de borden. Een kwakje puree met graantjesmoesterd, wijting met een korstje en wat gestoofde prei met snijboon. Lekker! Na de afwas is er nog een dessert, pannacotta met rode bessencoulis, op en top een toetje *fish2know*. Het smelt op de tong De mensen van de plaatselijke groep As 4 keuvelen nog wat na. Dit is een geslaagd project!

Tekst en foto's *Katrien Vervaele*
Meer info op: www.fish2know.be

Noël Devisch bakt de fileetjes goudgeel.

Dirk Demaeght en Stephanie Maes (coördinator van As4) bakken de visjes aan

Stephanie Maes (coördinator van As4) wordt in de bloempjes wordt gezet voor de ondersteuning van het project

Het vrije Visserijblad is in de voorbije nummers hard op zoek gegaan naar levensbeschrijvingen van historische figuren die de Vlaamse visserij vorm gegeven hebben. Daarin kwam eerder al de beroemde kapitein Arseen Blondé al aan de beurt. Het werd een stuk dat tot ver in het binnenland opgemerkt werd. Het artikel werd overgenomen in Brood & Rozen, het gerenommeerde Tijdschrift voor de geschiedenis van de sociale bewegingen.⁽¹⁾ In daaropvolgende nummers van HvVB konden we ook nog uitgebreide stukken plaatsen over John Bauwens, de redersfamilie Aspeslagh, paster Pype, de familie Baels en de auteur van vissersromans Gaston Duribreux.⁽²⁾ Vandaag komen weer andere reuzen aan bod

Leven en werken van de familie Decrop

Ons verhaal start in De Panne, tijdens de Eerste Wereldoorlog waar we aan boord gaan bij schipper Désiré, alias Diesje, Decrop, een kleine, maar ondernemende reder.⁽³⁾

Dies Decrop (°Adinkerke 28-10-1869 - † Oostende 15-01-1956) is de zoon van Anna Debra en Désiré senior. Het koppel baat een herbergje uit. Maar het ondernemen zit al vele generaties lang in de familie: 'Gedurende de 17e eeuw treft men eveneens de kaper Inghel Decrop aan die in 1643 een arm verloor tijdens een gevecht op zee. Is het van deze verre voorzaat wellicht dat Dies Decrop zijn karaktereigenschappen erfde? Zijn bekende roekeloosheid en koppigheid, waardoor hij voor niets uit de weg ging, zodat hij een der bekendste vissersfiguren uit De Panne werd. (...) Als eerste visser uit de Westhoek liet hij zijn vaartuig te Grevelingen bouwen, voer naar Lowestoft waar een donkey-ophaalmachine in het vaartuig werd aangebracht.'⁽³⁾

Dies trekt reeds als 10-jarige ter zeevisserij. Wanneer hij 17 geworden is voert hij al het bevel over een schip. Hij trouwt en zijn echtgenote Odila Velghe (†22-01-1948) baat een speelgoedwinkel uit. In WO I neemt Decrop het op zich om regelmatig de mijnenvelden te trotseren en zijn thuishaven te voorzien van alles waaraan daar een tekort is. Hij loodst zijn grote, in Grevelingen gebouwde schip doorheen de mijnenvelden om De Panne te bevoorraden. Hij brengt de waar uit Engeland tot bij 'het Potje' voor de rede, waar de goederen overgeladen worden

Dies Decrop (°Adinkerke 28-10-1869 - †Oostende 15-01-1956), zoon van de herbergiers Anna Debra en Désiré senior, sticht een visserij-imperium waar tot vandaag nog sporen van terug te vinden zijn.

Foto genomen ter gelegenheid van de inhuldiging van dokter Dewulf als burgemeester van De Panne in 1932. De tweede van links is Dies Decrop. Van 1893 tot 1934 maakte Dies deel uit van de 'staatsreddingsdienst'. Hij redde 23 mensenlevens.

in roeiboortjes. De goederen die schipper Decrop vanuit Engeland meebrengt zijn dan ook even duur als ze schaars zijn en tegen de tijd dat de wereldbrand uitgewoed is, is het gezin rijk geworden.⁽⁴⁾

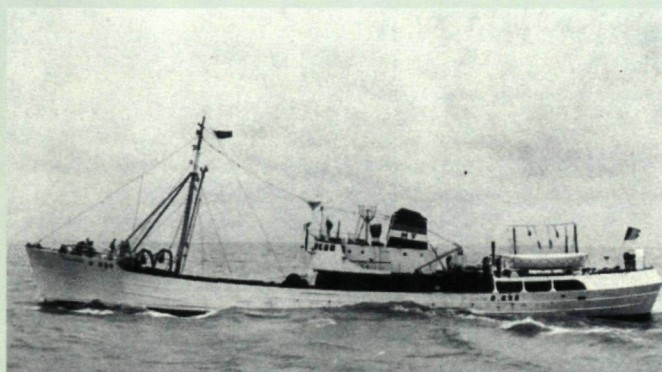
Het kapitaal belegt hij in enkele smacks die hij vanuit Oostende laat opereren, want vanuit die stad wordt Europa met vis bevoorrad. Het beheer over de smacks wordt door de ouder wordende Désiré in handen gegeven van zijn zonen Lucien en Charles. Zij gaan de visserij van de jaren twintig mee vorm geven.

Motorvisserij

Het ondernemersbloed zit ook de twee zonen in de genen, want ze zullen het niet bij de zeilvisserij laten. De tijd van het zeil is voorbij en op zee zien we twee nieuwe types vissersvaartuigen met elkaar in concurrentie treden. Enerzijds zijn er de stoomschepen die hun hoogdagen beleven, anderzijds vindt de ontploffingsmotor hoe langer hoe meer zijn weg naar de kaaien.⁽⁵⁾

Het zijn de kleine, moderniserende reders uit de zeilvaart (zoals Désiré Decrop) die de voorkeur geven aan de ontploffingsmotor, want zowel de aankoop- als de uitbatingkosten van een stoomschip wegen te zwaar voor kleine zelfstandigen. De kapitalisten daarentegen (waartoe we gemakshalve ook de Bank van de Arbeid rekenen) investeren bij voorkeur in de stoomvaart (die grotere omzetten maakt dan de kleinere motorschepen, maar waarvan de aankoop en de uitbating ook veel duurder is).

Lucien Decrop, zoon van Dies, kiest dus in eerste instantie voor de ontploffingsmotor. Op 7 december 1929 groeit uit de bestaande Pêcheries d'Islande de NV Motorvisserij. Lucien Decrop die er de leiding van neemt loopt hard van stapel. In dat jaar laat de rederij de O 291 Teniers & Jordaens bouwen. Tussen 1929 en 1931 brengt de onderneming nog eens vijf motorschepen met schildersnamen in de vaart: O 292 Van Eyck; O 293 Vanderweyden; O 294 Vander Goes; O 295 Memlinc; O 296 Breughel.⁽⁶⁾ Daar blijft het niet bij. Het is ook diezelfde rederij die voor WOII het grootste motorschip van de vloot in de vaart brengt. De O 297 Rubens verlaat in 1938 de scheepswerf Béliard. Deze Rubens is goed voor 320 bt en 700 pk.⁽⁷⁾

In 1950 moderniseert Decrop de vloot: de O 298 Van Dyck (1950, foto) is de eerste in de rij. Volgen nog de O 293 Van Eyck (1951), O 294 Van Orley (1951) en O 395 Van der Weyden (1954).

Op stoom

De ontploffingsmotor is in opmars en de stoomvisserij verkeert in neergang. Slechts twee rederijen zijn op het einde van de jaren dertig nog actief in de stoomvaart (Pêcheries à Vapeur en Oostendse Reederij); het aantal stoomschepen is gezakt van 36 in 1931 tot 16 in 1939. Maar tegen het einde van de jaren dertig doet zich op de scheepsmarkt een opportuniteit voor. De rederijen krijgen de kans om in Engeland tegen spotprijzen oude stoomtreilers aan te kopen. Decrop laat het buitenkansje niet liggen en de Motorvisserij schaft zich drie stoomtreilers aan: O 296 Van Oost, O 298 Van Dyck, O 299 Van Orley.⁽⁸⁾

De vloot van de NV Motorvisserij krijgt in de Tweede Wereldoorlog rake klappen. De O 293 Vander Weyden, O 297 Rubens, O 299 Van Orley blijven achter in het geweld.⁽⁹⁾

Wie het dynamisme wil smaken dat de sector in die tijd uitstraalt moet maar eens volgend rijtje aflopen. Onmiddellijk na de oorlog bestelt Motorvisserij in Engeland twee grotere en twee kleinere stoomtreilers. In 1946 laat Decrop inderdaad alweer vier schepen bouwen (O 297 Rubens, O 299 Breughel, O 293 Van der Weyden, O 294 Van Orley). Toen de eerste van deze treilers, de O 297 Rubens op 8 juli 1946 in de vaart kwam was dit de grootste treiler tot dusver in ons land uitgebaat.⁽¹⁰⁾ In 1947 chartert hij nog eens drie vaartuigen: O 301 James Ensor, O 302 Frans Courtens, O 303 Artan. In 1948 komen de O 304 Laarmans en de O 305 François Musin de vloot vervoegen (in datzelfde jaar worden de verouderde O 296 Van Oost en O 298 Van Dyck verkocht).⁽¹¹⁾

Al in 1950 volgt de modernisering: de O 298 Van Dyck (1950), O 293 Van Eyck (1951), O 294 Van Orley (1951), O 395 Van der Weyden (1954).⁽¹²⁾

Tegelijk krijgen we een sector waarin de oorspronkelijke, kapitalistische 'stoomrederijen' een voor een verdwenen zijn. Alleen de Motorvisserij reedt nog zes stoomschepen uit.

Ook vandaag zijn er nog sporen terug te vinden van de ondernemingsgeest van Decrop. Op de foto: het salonbureau van de onderneming op de Oostendse Baelskaai 12. Het gebouw moet binnenkort plaats maken voor de nieuwbouwprojecten op de Oostendse oosteroever.

Meer nog, in 1957 brengt de rederij de twee grootste stoomtreilers die ooit in ons land werden ingezet in de vaart, de zusterschepen O 297 Rubens en O 299 Breughel, eenheden van 769 brutoton, 188 voet lengte tussen de loodlijnen en aangedreven door een stoommachine van 1450 pk. Het tijdperk van de stoom ligt dan zoals gezegd nochtans al achter ons. De tijd van de massale visproductie is voorbij en het tijdperk van de schaarste (die later aanleiding zal geven tot het opleggen van de beruchte quota) is aangebroken. De rederij poogt nog de massale aanvoer aan te houden door de visserij te verleggen naar de Bereneilanden, Groenland en in 1959 zelfs Labrador. Tevergeefs. De proefnemingen mislukken, deels door onvoldoende vangsten, deels door slechte markten. De laatste stoomtreiler (O 298 Van Dyck) voer op 14 januari 1964 naar Engeland af. Daarmee werd een belangrijk hoofdstuk van onze visserijgeschiedenis afgesloten. Het tijdperk van de stoomvisserij (1884-1964) had tachtig jaar geduurd.⁽¹³⁾

Lucien Decrop werd de 'prins van de industrialisatie van Oostende' genoemd.

Nevenbedrijven

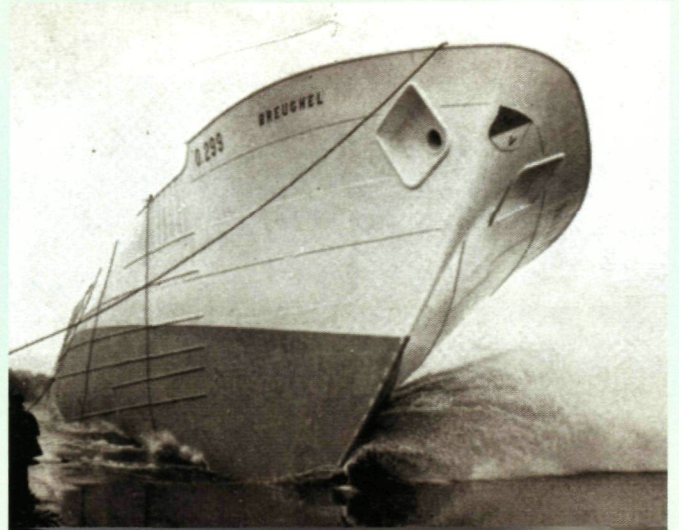
Al deze ondernemingsijver van Lucien Decrop bleef uiteraard niet onopgemerkt en toen op 29 november 1938 het *Verbond der Reeders Vereniging* gesticht werd, was het niet meer dan logisch dat 'het voorzitterschap aan den heer L. Decrop opgedragen werd'. Maar de activiteit van de familie Decrop heeft zich niet beperkt tot de rederij. In 1947 wordt het herstellingsbedrijf 'Scheepsmetaalwerken' opgericht. In datzelfde jaar ziet de 'Frigorifères du Littoral' het daglicht. Decrop was de eerste ondernemer die in België een fabriek oprichtte voor het diepvriezen van vis. De merknaam *Crop's* van de visverwerker werd alom bekend.

Ostend Stores & Rope Works is al sinds 1922 in handen van de familie. Maar als het bedrijf op 28 oktober

1961 in Oostende de nieuwe fabrieksgebouwen opent zijn de kolommen van de plaatselijke pers te klein om de lof van de ondernemer te zingen. Lucien wordt niet minder dan de 'prins van de industrialisatie van Oostende' genoemd.⁽¹⁴⁾ Dat valt licht te begrijpen, want de 'touwfabriek' zette in het industriearme Oostende destijds vele honderden mensen te werk. De meeste van die ondernemingen zijn intussen wel ter ziele gegaan, maar sommige nog niet zeer lang. *Ostend Stores* hield het als *Multinet* nog tot enkele jaren geleden uit. Maar ook het vandaag nog steeds florerende *Morubel* werd door Decrop gesticht.

Door deze brede waaier van activiteiten beperkte de maatschappelijke positie van Decrop zich niet tot deze van voorman van de reders ter zeevisserij. Dat vernemen we uit het Franstalige dagblad *La Métropole* dat in 1955 uitgebreid over de visserijsector rapporteert. De inleiding wordt in die krant geschreven door M.L.P.H. Decrop, die omschreven wordt als *le président de la Fédération nationale de la pêche, de l'industrie et du commerce du poisson*.⁽¹⁵⁾ Daarnaast hebben zijn activiteiten hem tot boven in de Europese top van de 'touwsector' gebracht. Zo zien we in een ander Franstalig blad dat hij ook voorzitter genoemd wordt van de *Working Committee Hard Fibre* van de OECE en de *Fédération Européenne des Filatures de Fibre Dure (Fidufil)*.⁽¹⁶⁾ Dat we deze informatie vinden in Franstalige kranten toont aan dat de familie Decrop intussen tot de ondernemerselite van de

De 3x9 nettenbreier, een van de vele machines die hun plaats vonden in de gebouwen op de Oostendse Baelskaai.

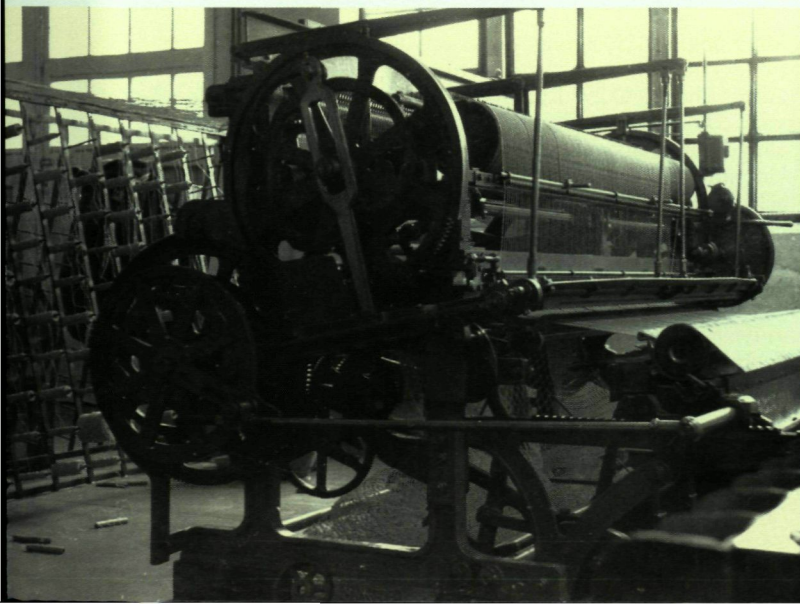

Op 23 oktober 1956 wordt de O 299 Breughel (foto boven) te water gelaten, een zusterschip van de Rubens (foto onder). Het zijn de grootste stoomtreilers die ooit vanuit België ter visserij gevaren zijn.

natie gerekend mag worden; een elite die in die tijd nog Franstalig is en waarbij de nazaten van de kleine Pannenaar Diesje Decrop zich graag aansluiten. Tegelijk verdwijnt het familiekapitaal langzaam maar zeker volledig uit de visserij en gaat het op zoek naar meer renderende oorden. De inmiddels verfranste familie Decrop heeft het einde van de sector niet afgewacht om zich eruit terug te trekken.

Flor Vandekerckhove

De 'touwfabriek' werd in 1961 geopend. Het bedrijf zou werk verschaffen aan honderden Oostendenaars.

Een personeelsfeest van een van de ondernemingen van Decrop. Wellicht betreft het Ostend Stores, de nettenfabriek, waar veel vrouwen tewerkgesteld waren. Kan iemand ons meer over deze foto zeggen? (Foto Roland)

- (1) Flor Vandekerckhove, *Het leven en werk van Arseen 'Tjène' Blondé*, in *Bood & Rozen*, 2012/1, ps 54-65.
- (2) Arseen Blondé in *HvVB XI/2011*; Paster Pype in *HvVB I/2012*; John Bauwens in *HvVB III/2012*; Aspeslagh in *HvVB VII/2012*; Baels in *HvVB VIII/2012*; Duribreux in *HvVB IX/2012*.
- (3) Over Désiré Decrop (1869-1956), vader van Lucien en Charles, publiceerde ons blad een in memoriam in de editie van 20 januari 1956. Ook in *HVB 1999/XI/p.11* beschreven we 's mans levensgeschiedenis.
- (4) Désiré Decrop, *Markante figuur uit de visserij van De Panne*, in *Duinengalm*, katholiek maandblad voor de bevolking van De Panne, nummer 27, maart 1956.
- (5) Marcel Poppe, *Van mannen en van de zee*, tweede druk, Oostende 1982, p. 24: 'Over geheel de kust waren er in 1920 in totaal 33 stoomschepen, 275 zeilsloepen en 17 motorboten.'
- (6) *ib. p. 33*. Alle goed voor 130 bt, 240 pk, 93 voet tussen de loodlijnen. Terloops merken we op dat we in de levensbeschrijving die wijzelf destijds over Désiré Decrop gepubliceerd hebben (*HVB 1999/XI/11*) wel zeer kort door de bocht gegaan zijn toen we schreven: 'Na 1918 bracht hij te Oostende enkele smacks in de vaart. Nog later investeerde hij zijn geld in stoomtrawlers.' Dit mag juist zijn, maar er werd door ons dan wel eerst een grote periode weggegomd waarin het kapitaal van Decrop in motorschepen geïnvesteerd werd. De rederij van de familie Decrop heette dan ook niet voor niets NV Motorvisserij.
- (7) *ib. p. 34*.
- (8) *Het gebeurde 50 jaar geleden*. NV Motorvisserij bestaat 25 jaar, in *HVB 2004/XII/p. 26*.
- (9) *ib. p. 26*. In 1939 ging ook de O 294 Van der Goes verloren en werd de O 296 Breughel verkocht.
- (10) Marcel Poppe, *Van mannen en van de zee*, tweede druk, Oostende 1982, p. 40. Deze Rubens was 50,60 meter lang, en voer op een

CREVITS

**IMPORT - EXPORT - ALLERLEI KETTINGEN EN KETTINGMATTEN
ANKERS - HERBRUIKBARE MATERIALEN - VISSERIJBENODIGDHEDEN
RUBBER BOLLEN EN RUBBER RINGEN**

Marcus Gerardsstraat 12, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 48 33
Kotterstraat 42, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 45 85
Ankerstraat 20, 8400 Oostende. Gsm: 0475 30 39 87
Fax: 050 54 79 11
Telefoneren vanuit Nederland: +32 50 54 48 33

stoommachine van 850 pk. Deze nieuwe stoomschepen waren veel moderner dan hun voorlopers. De stoom werd met olie opgewekt, in plaats van met kolen. Ze werden daarom de 'oliebranders' genoemd.

- (11) *Het gebeurde 50 jaar geleden*. NV Motorvisserij bestaat 25 jaar, in *HVB 2004/XII/p. 26*. In 1949 werden de drie gecharterde schepen weer aan de staat overgemaakt. De O 295, O 290 en O 292 werden verkocht. De O 304 ging verloren. Niet minder dan tien mensen lieten daarbij het leven.
- (12) *ib.* De oudere Van der Weyden, van Orley en Jordaens werden verkocht.
- (13) Marcel Poppe, *Van mannen en van de zee*, tweede druk, Oostende 1982, p 45.
- (14) 'Ostend Stores & Ropeworks, de grootste en de meest moderne touwslagerij van Europa plechtig geopend te Oostende', in *het Nieuwsblad van de Kust*, 2 november 1961, p. 11.
- (15) *La Métropole, édition spéciale*; 1 april 1955.
- (16) *Le Phare dimanche*, 6 juli 1952.

Alle industriële en scheepsherstellingen mekaniek en plaatwerk

Nieuwe Werfkaai 14 • 8400 Oostende

T: 059 33 22 15 • F: 059 33 01 55

GSM Johan: 0477 31 54 15

GSM Ludo: 0477 33 54 35

**BEMA
DOET
HET**

PAARDENVISSERS SLUITEN IN OOSTDUINKERKE HET GARNAALSEIZOEN

Op zaterdag 20 oktober werd het garnalseizoen onder impuls van Navigo in Oostduinkerke feestrijk afgesloten. Uiteraard speelden de garnalvissers te paard daarin de hoofdrol. Het strand van Oostduinkerke is voor deze visserij ideaal: geen golfbrekers of andere hinderpalen.

De traditie van het paardenvissen gaat 500 jaar terug. Het werd langs de Belgische kust toen nog seynvissen genoemd, (vissen met een seynenet) dat door twee dieren werd voortgetrokken. Men viste toentertijd met muilezels, die heel wat goedkoper waren dan paarden.

Dat soort visserij kon men toentertijd terugvinden aan de stranden van België, Noord-Frankrijk, Zuid-Engeland en Nederland. De boeren gingen 's winters de zee in om iets bij te verdienen. Toen de vangsten geringer werden, ging men grotere netten gebruiken. Omdat een muilezel niet sterk genoeg was, schakelde men over op zware trekpaarden. Ook het gebruikte materiaal veranderde doorheen de tijd:

Frank Desmet en Krisje (Christiane Vermeulen) trouwden net op deze dag, omringd door vlnr Maurice Denecker, oud garnalvisser te paard en ereburger van Koksijde, Hubert Marannes, helper van de garnalvissers te paard, Chris Vermote, Xavier Vanbillemont, Marius Dugardein, Johan Casier (gehurkt), alle vier garnalvissers te paard en, samen met Corinne D'Hulster, uitbater van het Estaminet "In de Peerdevisscher", Yoshi Delancker, garnalvisser te paard, Eddy D'Hulster, garnalvisser te paard.

Marino Punk speelt ten dans.

van het seynevissen werd overgegaan naar de schee, een schuine plank van circa vier meter lang die over het zand scheerde om de garnaal te laten opspringen in het net. Garnaalvissers te paard zijn er vandaag alleen nog maar in Oostduinkerke waar deze visserij als folklore op een beschermde manier in stand gehouden wordt. Dat ze uniek zijn maakt ze tegelijk ook wereldberoemd.

Aan 't werk

Aan de laagwaterlijn wordt het paard uitgespannen, het materiaal gelost en de manden vastgemaakt. Dan volgt de garnaalvangst die zo'n drie uur duurt. Er wordt ongeveer twee uur vóór laagwater en één uur na laagwater gevestigd. Het net wordt door twee scheerborden horizontaal opgehouden, een ketting sleept over het zand en vlotters laten de bovenzijde van het net drijven. Op het strand wordt de vangst gezeefd. De bijvangst, zoals krabben, kleine platvisjes en kwalletjes, wordt weer in zee gegooid. De garnalen gaan in de manden. Het net wordt uitgeschud en gespoeld en het paard wordt weer ingespannen voor de terugtocht.

Het werk zit er nog lang niet op voor de paardenvisser: de vangst wordt nogmaals gezeefd. Het zand wordt met zuiver water weggespoeld, waarna de verse Noordzeegarnalen klaar zijn om te worden gekookt en uitgeschept op de koelzift.

Op 24 februari 1996 werd de vereniging d' Oostduinkerke Paardenvissers opgericht. Voorzitter Eddy D'Hulster, maakte samen met de zeven overgebleven vissers de plannen kenbaar. Het voornaamste doel was het voortbestaan van de paardenvisserij te verwezenlijken, een initiatief dat tot resultaat had dat de paardenvissers inmiddels erkend zijn als cultureel erfgoed.

fv • foto's JoC

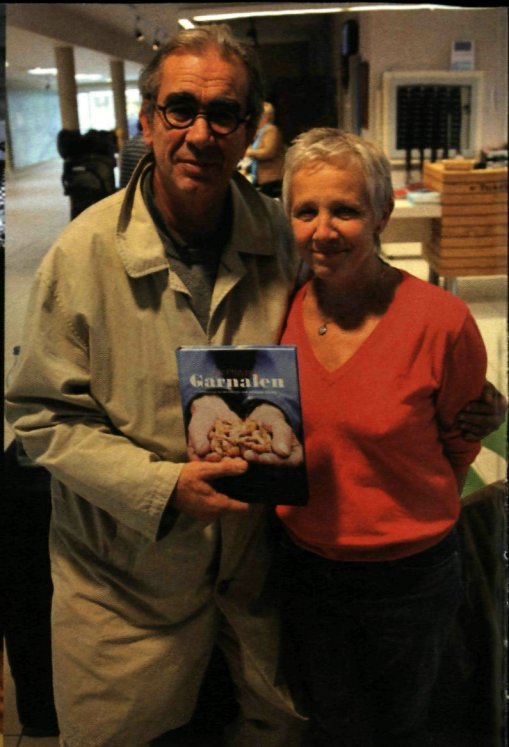

Lucien Vaneuville, 'Zeeman van de Westkust'

Hubert Marannes, Stefaan Hancke en helper.

Xavier Vanbillemont

**GIJ DIE DIT BLAD
IN DE KRANTENWINKEL
KOOPT**

Schilderij: Frone Clauwaert

Neem vandaag nog een abonnement en schrijf 30 euro (*) over op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad. U krijgt dan een jaar lang HVB bij u thuis in de bus bezorgd.

(*) Tarief voor abonnementen in België. Voor het buitenland, zie colofon.

**NEEM TOCH
'N ABONNEMENT**

Uit de bibliotheek van Neptunus (16)

U aangeboden door Peter Holvoet-Hanssen

Gelukkige die naar Ierland reizen kan, Westwaarts, County Clare, naar de woeste, magische streek van The Burren! O, gelukkige die deze Ridder van Het Kapersnest bezoeken gaat in het kleine kustdorpje Fanore: de wonderlijke **Roshan Groves** (Australische zangeres en kunstenares die in Ierland met de gitaar in de hand drie kanjers van kinderen grootbracht) en **Peter Goossens** (schilder uit België, met Roshan gehuwd en verhuisd), samen huizend onder de vlag van 'Peregringo' (Art & Crafts). Werkelijk, een ware 'PIRATE NATION'. Gelukkige die hun studio-atelier bezoekt: prachtig beschilderde Keltische dozen van eigen makelij, schilderijen (tempera, acrylic), boekencovers, ... EN groenten en fruit van eigen tuin... Daarheen, spaar die dukaten bijeen!

Alle info op www.peregringo.eu terwijl u volgend Kaperslied uit het hoofd leert. Roshan Groves zong het tijdens het legendarische Benefietconcert voor het project van Marnix Verleene met ZeeRidd-ster Carine Ulin, 12 september 2009. Waar IS de tijd? Gelukkig houdt Neptunus niet enkel poëzie bij in zijn bibliotheek, maar ook volgend fonkellied, schuimend en voor altijd legendarisch:

PIRATE NATION (Templars of the Deep)

Friend to the hurricane, friend to the howling wind
Friend to no friend, we know the score
Daring iniquity, craving the hallowed sea
So far flung, on some distant shore

As we glide out, over the fishy deep
Put your sea-legs on lad, we're going down
You'll be mast-roped, sun-withered, salt-blasted, tongue-tied
Sea-licked, fish-sick, treasured, plank-walked and drowned

Sin bad, sin good, sin any way you can
There are no laws on the high seas
And I'm your man

CHORUS: Bones on black, against the blue
Bones on black, raise it high
Bones on black, the pirate nation
fluttering against the sky

We are the orphans of the far off horizons
Given to the foam, to the stretch, to the wandering star
When sundown comes, d'ye think you can stomach a fight lad
Gold at knife point, leave them wondering just who we are

Sin bad, sin good, sin any way you can
There are no laws on the high seas
And I'm your man

CHORUS Bones on black, ...

Renegade sailors, long may we roam
Taking a living, never go home
Bones on black

CHORUS Bones on black, ...

Copyright Roshan Groves 2005

tekening & foto: JoC

BOT OP ZWART (Tempeliers van het Diepe)

Vriend van de wervelstorm, vriend van d'huilende wind
Vriend of geen vriend, voel m'aan de tand
Stoer en gewetenloos, niets dan de zee beveelt
Uitgespuwd, op een eenzaam strand

Op volle zee, over het vissig diep
Trek je zeebenen aan, red j'eigen vel
Zoutgepekeld, zonverbrand, mondgesnoerd, visziek
Zeetong likt je, schatjaag, loop naar de hel

Breek los, doe wel, lap alles aan je laars
De hoge zee erkent geen wet
Ik ben je man

REFREIN: Bot op zwart, de hemel blauw
Bot op zwart, hijs het vlug
Bot op zwart, de kapersnatie
Wapperend hoog in de lucht

Wij zijn de wezen van de horizon ver weg
Zwervend over schuim, wijd en zijd, de sterren achterna
Als d'avond valt, waag jij 't gevecht van man tot man, man
Goud of je leven, laat hen gissen tot lang nog erna

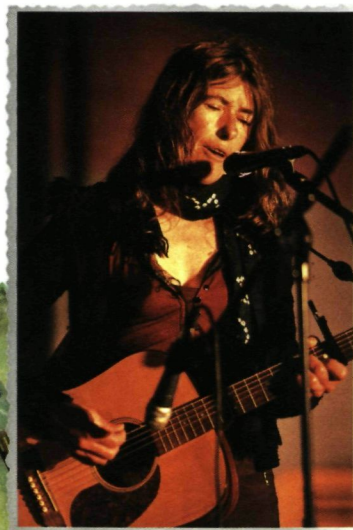
Breek los, doe wel, lap alles aan je laars
De hoge zee erkent geen wet
Ik ben je man

REFREIN Bot op zwart, ...

Geuzen te water, ver van de kust
Neem van het leven, nergens nog rust
Bot op zwart

REFREIN Bot op zwart, ...

Vertaald door Peter Goossens

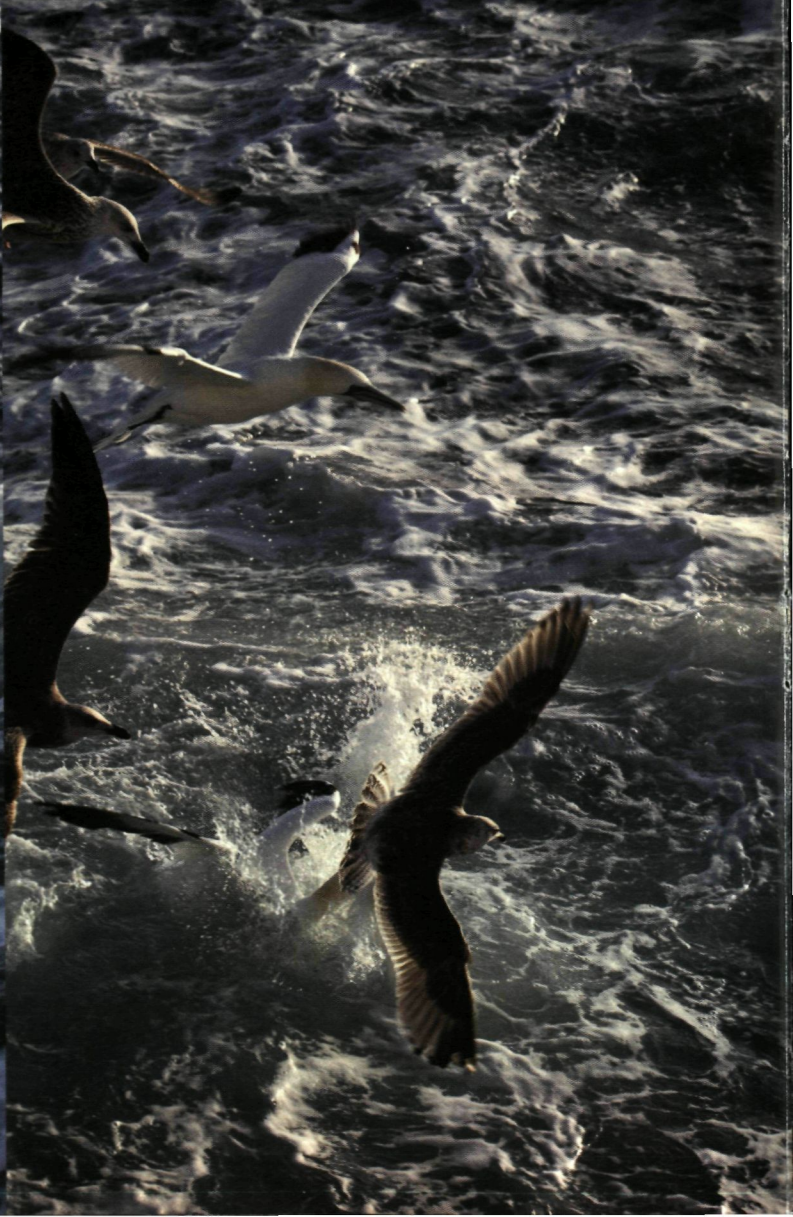

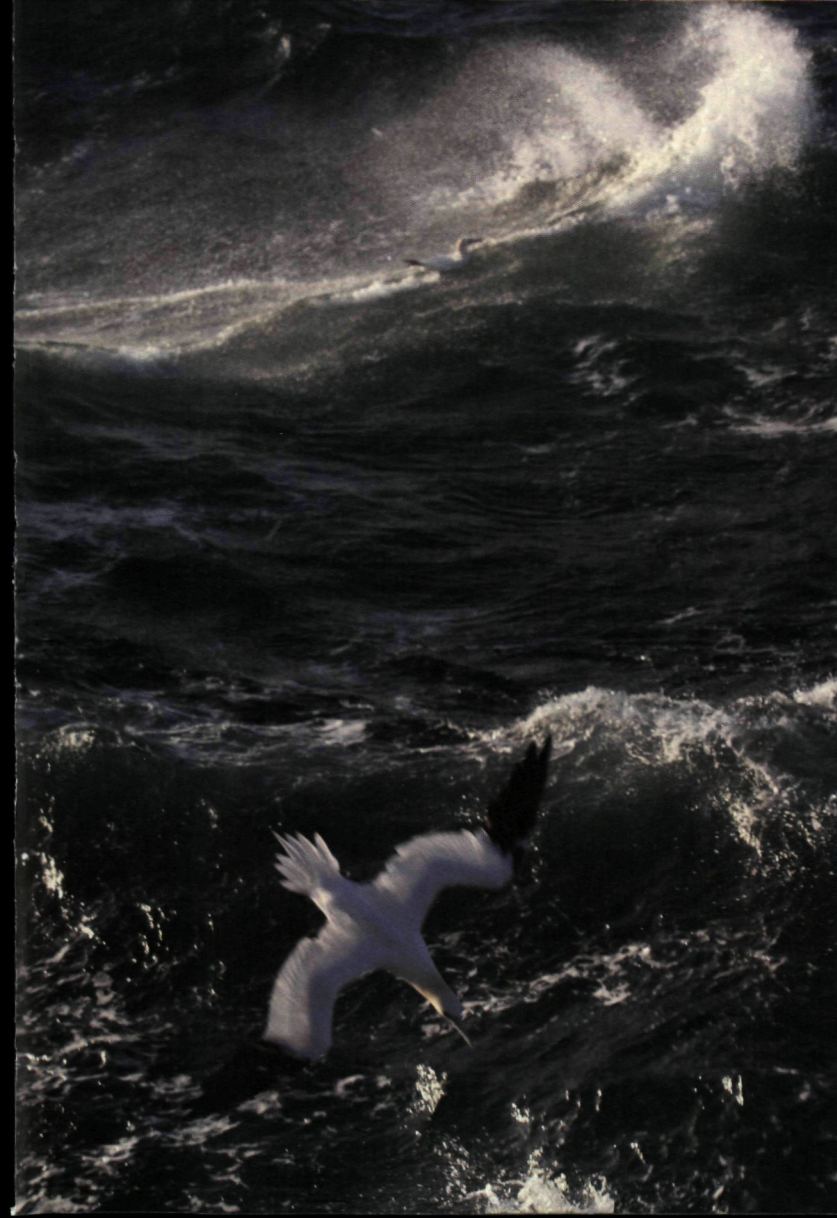

Het leven zoals het is:
Zeevogels

Foto's © Jo Clauwaert

OOSTENDE

Meeuwen zijn parvoxiën. De vinders ervan zijn automatisch verantwoordelijk in hun persoonlijke omgeving (de zone, het strand).

Nu is iedereen een meeuwenvrij gebied!
Iedereen is verantwoordelijk in zijn of haar persoonlijke omgeving (de zone, het strand).
Het is de verantwoordelijkheid van iedereen om de vinders ervan te melden.
Elke melding wordt behandeld en wordt niet overgenomen.
Elke melding wordt behandeld en wordt niet overgenomen.
Elke melding wordt behandeld en wordt niet overgenomen.
Elke melding wordt behandeld en wordt niet overgenomen.

**Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...
Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...
Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...
Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...**

Meewuizen zijn parvoxiën. De vinders ervan zijn automatisch verantwoordelijk in hun persoonlijke omgeving (de zone, het strand).

**Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...
Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...
Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...
Les meewuizen kiest des d'ailleurs de vivre de trouvaient...**

In Pelle

I
Niet één lichaam
is geboren om
enkel en alleen te sterven.

Niet één lichaam
is tot zijn dood
gaaf en goor gebleven.

Niet één lichaam
is waas en dwaas
om zichzelf gelegen.

Niet één lichaam
smaakt naar zout
en zuur belegen.

Enkel een hoop huid
wordt zwaar verminkt
door puur geslepen regen.

II
Niet één lichaam
is geboren om
enkel en alleen te sterven.

Onder je huid
ben ik gestorven
zacht en zonder nijd
een pasgeboren ogenblik
in jouw volledigheid.

Ik wil dit kleine sterven
altijd door bevrozen
smelt onder de hitte
van een geweldige gloed,
de vloed van zweet
zwerft over lichamen
hoge duinen naar zee,
het water sleept je mee.

III
Niet één lichaam
is tot zijn dood
gaaf en goor gebleven.

Op haar zij is zij gelegen,
een lijn door golven gedreven.
Op haar huid staat geschreven
hoe ik de dagen kan lezen
de dauw uit haar ogen drijft
wellust en wanhoop schrijft.

Haar lichaam daal ik af tot
de plooiën in haar onderbuik.
Ik kokkel als een meesmuil
naar haar honderd monden.
Hoe ziet de weerloze huid
van haar edele ziel eruit?

IV
Niet één lichaam
is waas en dwaas
om zichzelf gelegen.
Aan mijn huid vreet
de ouderdom sinds jaren
de zweer van verwondering.
Puisten verwelken buitensporig
tot rimpels van welzijn.
Zie de blaren van verbijstering
in diepe groeven verdwijnen.
Intussen worden littekens
het watermerk van mijn verschijning.

Als velbloter en vellenploter
vergaar ik de basten van
vernedering in zweetkuilen,
vermeng met een kalkkloet
de vervloeking tot huiden.
Ik ben de koudslachter
van jeuk en suikerzoet.

V
Niet één lichaam
smaakt naar zout
en zuur belegen.

In je huid met scherven kerven
om vrij te verwijderen
het bloed van het vlees.

Het stootmes vaardig bootsen
om vrees en vleesboom
uit je kamers te loodsden.

Over je armen trekt een kleine Taag
terwijl een stem het geluid verjaagt:
een vleermuis in de smoor verdrinkt.

Wandelende lappen op je romp
verbergen de diepte van je pijnen.
In je schoot ligt een pop te deinen.

VI
Enkel een hoop huid
wordt zwaar verminkt
door puur geslepen regen.
Ik lieg als ik zeg dat
liefde de wereld redt
geen haar op aardappelen staat,
voeten handen zijn,
het beeld de verbeelding schendt,
vreemdelingen vijanden zijn,
de rode kool nooit geeuwt,
onder de huid het eeuwig sneeuwt.

VII
Op je huid
ben ik gestorven
geleid en zonder spijt
een pasgeboren ogenblik
in jouw vol ledigheid.

Gerardt 't Zand
27/8/2003

In Pelle

I
No body
is born, simply
and solely to die.

No body
stays both sound and sallow
till he dies.

No body
remains enshrined in
his own mystery or stupidity.

No body
tastes both of salt
and of sour with age.

Only a heap of skin
can be sorely scarred
by pure whetted rain.

II
No body
is born, simply
and solely to die.

Under your skin
I died
softly and without spite
a new-born moment
in your completeness.

I want to freeze forever
this tiny death
but it melts
in a powerful glow,
a river of sweat
flowing over bodies,
over high dunes to the sea,
the water carrying you away.

III
No body
stays both sound and sallow
till he dies.

On her side she lies
a line urged on by the waves.
On her skin is written
how I can read the days
draw the dew from her eyes
spell out lust and despair.

I climb down her body
to the folds of her underbelly.
I cockle scornfully
her hundred mouths.
In awe at the defenceless skin
of her noble soul.

IV
No body
remains enshrined in
his own mystery or stupidity.

For years age has been gnawing
at my skin
the infection of rapture.
Eruptions withering in profusion
to wrinkles of well-being.
See the blisters of bewilderment
in deepened furrows disappearing.
Now scars, for all that,
are the watermark of my being.

A skin barer and hide skinner,
I gather in sweat pits
the bark of humiliation,
stir curses with a tanner's paddle,
till they turn to skin.
I am the flayer
of itch and sugary sweet.

V
No body
tastes both of salt
and of sour with age.

Carving in your skin with shards
to free the flesh from the blood.

I imitate the knife's skilful jab
to steer fear and growth
out of your insides.

A narrow Tagus crawls over your arms
then words chase away the noise:
a bat drowning in the gloom.

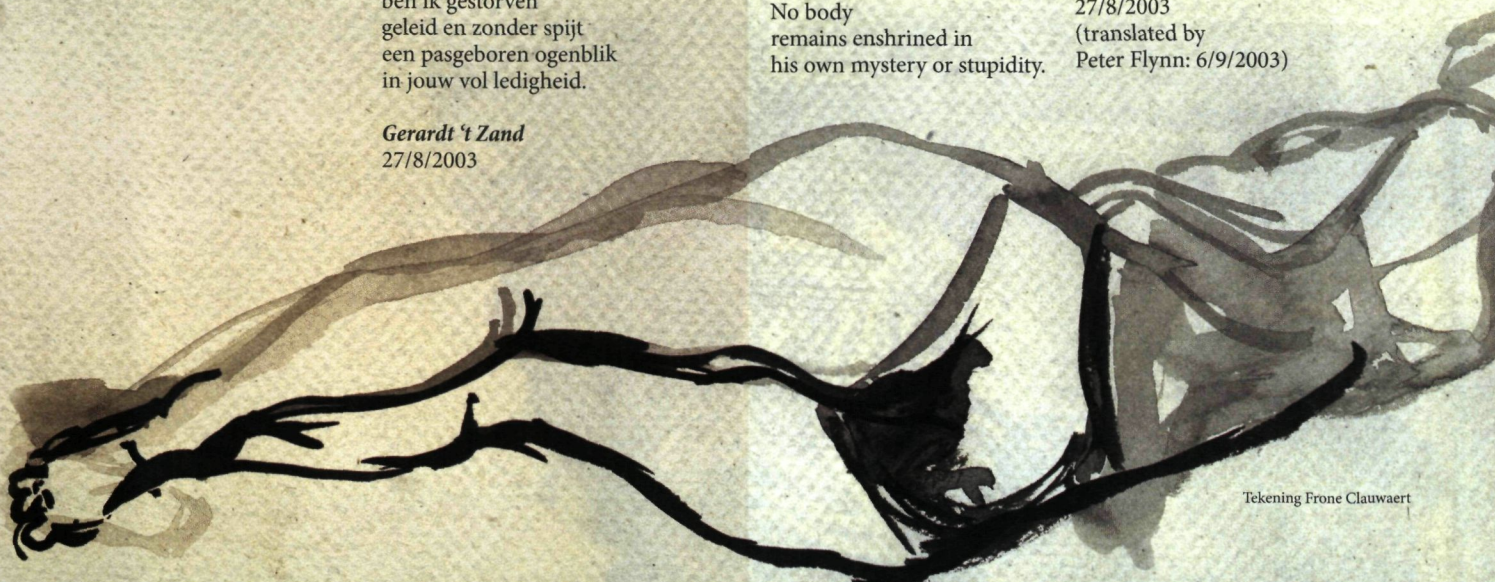
Ragged grafts on your body
hide the depth of your pain,
on your lap a doll left rocking.

VI
Only a heap of skin
can be sorely scarred
by pure whetted rain.

I'd lie if I said
that love could save the world
that no mould grows on potatoes,
that feet are hands,
that image harms imagination,
that strangers are enemies,
that red cabbage never yawns,
that under the skin lie eternal snows.

VII
On your skin
I died
led there without spite
a new-born moment
in your full emptiness.

Gerardt 't Zand
27/8/2003
(translated by
Peter Flynn: 6/9/2003)

Waar zijn de voorvechters gebleven?

De visserij heeft in het verleden altijd mogen rekenen op voorvechters, varende vissers die meer deden dan ter visserij varen. Aan land namen ze trots de verdediging van de visserij op zich. Zijn die voorvechters er vandaag niet meer? Waar vinden we nog volwassen vissers die van het beroep houden en dat ook in het publiek uitdragen? Is er op de schepen dan niemand meer te vinden die voldoende politiek inzicht heeft om de visserij tot op het hoogste niveau te verdedigen? Bestaan die vissers niet meer? Hebben de vissers schrik gekregen? Kunnen ze het niet meer? Is de 'spirit' voor het verdedigen van het vissersberoep vervlogen?

Er zijn vandaag nochtans veel redenen om er tegenaan te gaan, want de visserij wordt meer dan ooit belaagd.

Daarom een oproep.

Durf te formuleren wat er mis gaat! Laat jullie horen! Wees maar zeker dat er naar je stem geluisterd wordt en niet in het minst door bondgenoten die we aan de wal, ja ook in de politiek, vandaag nog hebben. Vergeet niet dat wij al eeuwenlang voor voedselbevoorrading zorgen. We doen dat ook vandaag nog. Het is stil geworden vanuit de visserij zelf. Geef jullie stem

Aan de Vistrap van Oostende vinden we (van links naar rechts) Eddy Serie, André Barbaix, en Maurice Zanders, Eddy's vaarmaat aan boord van de O.628.

niet altijd aan andere mensen. Wie niet vaart heeft niet de ervaring die wij op zee opgedaan hebben. Zelf ben ik een schipper op rust. Maar dat belet me niet om de visserij ook vandaag nog te verdedigen. Soms krijg ik daarbij wel eens het deksel op de neus, maar wie heeft leren varen heeft ook een brede rug gekregen.

Net zoals je vroeger intelligente vissers in de vloot aantrof, zo moet dat ook nu nog het geval zijn. Daarom nogmaals mijn oproep: Durf te formuleren wat er mis gaat! Laat jullie horen!

Eddy Serie

Toen ik in 1960 in de kustvisserij begon te varen, hoorde ik van vrienden die met de grote vissersschepen voeren, dat ze op zee soms werden gepest. Dat pesten leidde ertoe dat jongens die met veel goede wil van start gegaan waren teleurgesteld de visserij vaarwel zegden. Men zou kunnen zeggen dat daardoor een selectie gebeurde waardoor enkel de meest gedreven jonge vissers in de sector zouden blijven: 'Pesten is testen.' De 'pester' kijkt hoe de geviseerde reageert en als er geen afdoende reactie komt gaat hij ermee door. Het is dus geen goed idee om er niet tegenin te gaan. Voor een jonge, beginnende visser is dat echter niet evident.

Een goed schipper beschermde dan ook terecht de jongens en na zijn krachtadig ingrijpen van hem stopte dat pesten dan meestal wel.

Wordt er vandaag nog gepest? Het is een belangrijke vraag, want vroeger was het voor de sector niet zo erg als jonge vissers afhaakten: volk genoeg! Dat is nu niet meer het geval.

Er zou deze zomer echter weer een jongen geweest zijn die, zo stelt hij zelf, door pesterij teleurgesteld het vissersberoep links liet liggen. Nog steeds beseft niet iedereen dat de visserij op die manier in zijn eigen leer snijdt. (es)

Na schipper te zijn geweest op de O 628 vinden we Eddy terug op de O 142 Hermes, het nieuwe schip van zijn vader Frans Serie.

VLOOT, reder van de overheid,
stelt in Oostende een driehonderdtal collega's te werk

via www.welkombijvloot.be

kun je solliciteren:
(jobs - vacatures)

en op de hoogte blijven van onze nieuwbouw:
(projecten - nieuwbouw)

Marnix Verleene vaart op de O 316 Aegir.
Voor ons houdt hij een dagboek bij.

Vissersdagboek

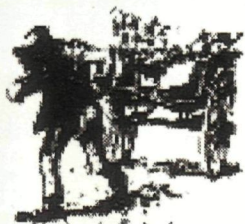
28/9 — Om 08.30 aan boord. Schip optuigen. Op vrijdag varen we om 15 uur buiten. Ik heb de eerste wacht. De nieuwe Seaking helikopter komt boven ons vliegen. Voor het middernacht wordt zijn we alweer visser. Na drie weken thuis geweest te zijn is het net alsof we van zee niet weggeweest zijn.

We vissen tussen gigantische windmolenparken. We winden voor kleine klutsen, met weinig kilos van weinig soorten. We maken veel averij aan ons vistuig. Een scheur in de *buikwings* van de stuurboordkor. Bij een andere sleep gaat de *oplanger* eraf. Dan gaat aan bakboord de rug eruit. Slepers zitten er door, staarten vol gaten... We vissen dicht bij huis, maar een rustig leven is het niet.

4/10. 07.00. — We winden voor de laatste keer. Vis van dek, stenen en andere rotzooi over de zijde en aan de slag. De zwaar toetgetakelde staarten van beide korren worden hersteld. Het kapotte stukken snijden we er uit en het nieuwe garen breien er in. We gebruiken nu meer en zwaardere robbers en slepers en we *bespekken* licht. Wanneer we om 14.30 binnenvaren zijn we nog niet klaar met het werk.

Recuperatiebedrijf Willems nv

059/ 27 89 61
Snaaskerke

- Nieuw ijzer
- Containerdienst
- Oude metalen
- Afvalcontainers

www.nvwillems.com
info@nvwillems.be

ERWIN FRANKI

ALGEMENE BOUWWERKEN

WITTEWALLE 64
9041 OOSTAKKER
0474/59.38.97

REGISTRATIENR : BE 896.019.682/06.20.0.0

6/10. — Om 08.00 aan boord en om 10.00 buiten. Als we op de visgrond aankomen ruiken we diesel: een lekke brandstofleiding. De motor wordt stilgelegd en het probleem wordt opgelost. Na twintig startpogingen zijn we nog altijd op drift. De 21e keer is het raak. We zijn al een sleep kwijt en we moeten nog beginnen. Om 22.30 liggen we aan de korre. Deze keer is het een veelbelovend begin: tong en kreeft en weinig andere vis tussen de zandstenen. De grond ligt zacht. De tweede sleep ziet er alweer heel anders uit: de helft van de vis en het dubbel aan zandsteen. En we hebben een elektrisch probleem met de transportband. Pascal kan het niet oplossen. Bij de derde sleep slaan we in de grond. Twee barstenvolle *kuils* die we niet kunnen binnenwinden. We snijden ze open en stomen twaalf uur

noordoost. Van de windmolens gaat het naar de olievelden. Na twee slepen tussen boortorens houdt de schipper het hier ook voor bekeken. Weer weg, over de zuid. weer naar de plek waar we vorige reis kwamen. Weinig is beter dan niets en de miserie nemen we erbij.

11/10. — Om 20.30 uur: een harde ruk op de stuurboordplank.

Een *shekkel* gebroken aan stuurboord. We klaren de job en komen weer aan de korre. Twee uur inmiddels verloren gegaan. Alweer tussen stenen, schelpen vulken en tussen een vis zie ik een rond voorwerp liggen. Ik raap een de kluts, een baardmanneletje in nagenoeg perfecte ware schat.

13/10 om 17.15 — winden. De laatste sleep in de Noordzee. Met een verdomd slechte vangst. Op lage toeren varen we naar de haven. Op traverse slaan we de kleine korren af. Volgende reis gaan we naar het Kanaal. Het Baardmanneletje beheerst de atmosfeer aan boord. *Hoeveel zou het waard zijn; hoeveel zullen we vangen?* Maar dat is een ander verhaal.

14/10. 07.30 — We varen binnen. Lossen en naar huis. Morgen werken.

foto's: Rommy Pieters & JoC

Slechte punten

Een Europese verordening verplicht lidstaten om een puntensysteem te ontwikkelen dat toelaat om kapiteins van vissersvaartuigen te bestraffen indien zij ernstige inbreuken plegen op de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Een kapitein die 18 strafpunten verzamelt, verliest zijn visvergunning voor twee maanden. Als hij nog inbreuken pleegt, loopt het aantal maanden schorsing op. Bij 90 strafpunten wordt de visvergunning definitief ingetrokken.

De Vlaamse regering maakt een punten-systeem op voor ernstige inbreuken die kapiteins van vissersvaartuigen begaan tegen de regels van het Europees visserijbeleid. Schippers (kapiteins of gezagvoerders) riskeren daardoor een schorsing of definitieve intrekking van hun visvergunning of vaartbevoegdheid.

De Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) adviseert om het systeem na een jaar te evalueren en eventueel bij te sturen. Ook de sociale impact baart de adviesraad zorgen. Daarom vraagt de SALV om bij de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten betrokken te worden.

Europese visservloot kende heropleving in 2010

De Europese vissersvloot kende in 2010 een economisch herstel na twee opeenvolgende jaren van verliezen. Deze groei werd gerealiseerd ondanks stijgende brandstofprijzen, één van de belangrijkste kosten van de vissersvloot. Oorzaken voor dit herstel zijn een toename van de gemiddelde visprijzen en van de totale vangsten en een daling van de arbeidskosten. Dat blijkt uit een studie van de Europese Commissie.

Minder goed nieuws is er ook. Slechts 11 van de 21 lidstaten genereerden winst in 2010, terwijl er dit in 2009 nog 12 waren. De winstmarges van de Europese vissersvloot zijn over het algemeen heel laag. De operationele kosten van verschillende vloeten liggen vaak hoger dan de inkomsten. Gemiddeld genomen bedroegen de kosten 92 procent van de totale inkomsten in 2010. Dit is een verbetering in vergelijking met de situatie in 2008 (96%) en 2009 (95%).

Herstelde visbestanden leveren meer op

De Europese visserijsector is er de jongste vijftien jaar systematisch op achteruit gegaan. De vangst en werkgelegenheid daalden jaarlijks met ongeveer vier procent, en die trend zal zich blijven voortzetten als er

niets verandert. Over nog een decennium zouden de vissers 1,4 miljoen ton minder vangen dan in 2009, één op vijf schepen zou niet meer actief zijn en zo'n 50.000 vissers zouden werkloos worden.

Als het Europese Visserijbeleid echter grondig hervormd wordt en zich richt op het herstellen van de visbestanden, zal dit de sector vanaf 2022 ten goede komen. Zo stelt het Wereld natuurfonds (WWF) dat daarover een studie liet uitvoeren. Vanaf 2022 kan de Europese vloot dan 2,8 miljoen ton extra vis vangen en zo 2,1 miljard euro per jaar meer binnenhalen. Het inkomen van de gemiddelde Europese visser zou daardoor met de helft stijgen, aldus het WWF.

Wanneer dit herstel van visbestanden niet gebeurt, ziet de toekomst van de sector er volgens de onderzoekers niet rooskleurig uit.

Gekweekte snoekbaars in Zeebrugge

De eerste gekweekte snoekbaarsen zijn geveild op de Vlaamse Visveiling in Zeebrugge. De verkoop in de vismijn van gekweekte vis is een primeur. Het West-Vlaamse onderzoeks- en adviescentrum in land- en tuinbouw (Inagro) dat de snoekbaars kweekte hoopt nu snel een viskweker te vinden die met de productie wil starten.

Het was de firma Nordpesca die de eerste 22 kilo snoekbaars mee naar huis nam aan een prijs van 44,99 euro per kilo. De opbrengst van een eerste verkoop gaat traditioneel naar een sociaal project. Deze keer was opvangtehuis "Mensa" uit Brugge aan de beurt. Mensa biedt voorlopige tehuis aan vrouwen die daar nood aan hebben.

Jo Clauwaert exposeert in Amerika

Vanaf 9 november exposeert Jo Clauwaert zijn tekeningen in de Dog Yard Gallery in Austin, Texas (USA). Clauwaert verzorgt de lay out van Het vrije Visserijblad en publiceert er ook zijn foto's en tekeningen in. Het verwondert dan ook niet dat de tekeningen die hij in Amerika toont door de Vlaamse visserij geïnspireerd werden. In Austin Texas toont hij dat werk onder de titel 'Ocean Waves & Sailor Songs'. Clauwaert is regelmatig op vissersvaartuigen te vinden. Hij zegt daarover: 'Het is een voorrecht om als fotograaf mee op zee te mogen. Op zee snap je pas echt het belang van wisselend licht voor de fotografie. Ik houd er ook een blijvend en warm contact met bemanningen aan over. Zo'n bemanning kan je nog best vergelijken met een rockgroep en

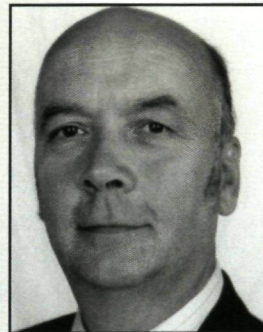
ZEEVISSERS - VISBEWERKERS

- HAVENARBEIDERS - ZEELIEDEN EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN

WENDT U TOT DE

Zeemansbond A.B.V.V.

Ivan Victor
Federaal secretaris
zeevisserij

Nieuwpoortsesteenweg 98,
8400 OOSTENDE.

T 059 55 60 85

F 059 70 51 33

E-mail:

Ivan.Victor@btb-abvv.be

R. Vermote:
gewestelijk secretaris
0476 23 40 28

Heiststraat 3

Zeebrugge

Tel.: 050/54 47 15

Fax: 050/54 42 53

E-mail:

renaud.vermote@btb-abvv.

dat verbindt vissers met muzikanten.'

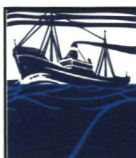
Het is dan ook geen toeval dat het werk van Clauwaert in Austin naast dat van Jon Langford hangt, een Britse muzikant en artiest, die momenteel in Chicago woont.

UW PUBLICITEIT IN
HET VRIJE VISSERIJBLAD?

Contact, info en opmaak:
cdvproductions@skynet.be

B.V.B.A. S & S

Jofra Shipping & Trading

Postbus 51 • B - 9060 Zelzate

Tel: +32 (0) 9 361 00 04 • Fax: +32 (0) 9 360 60 04

GSM: +32 (0) 477 952 450

E-mail: jofra.jan@gmail.com

Web: www.bvba-sens-jofra.be

- Aan- en verkoop van alle visserijschepen
- Aan- en verkoop van alle motoren / koppelingen
- Alle toelieferingen / reparaties
- Inbouw van alle merken motoren en koppelingen
- Tevens uw adres voor al uw sloop- en saneringschepen

AMANDINE

In 2013 zal het tachtig jaar geleden zijn dat Het Visserijblad voor het eerst uitgegeven werd. Al die tijd publiceert het blad verslagen, reportages, interviews, overzichten, essays, opinie-stukken en polemieken over de laatste gemeenschap van beroepsjagers.

De journalistiek schiet echter te kort om het vissersleven ten volle te begrijpen. Wat wordt er verzwegen? Welke rol speelt het taboe in de visserij? Wat doet zo'n leven op zee met de psychologie van een mens? Wat gebeurt er met het individu wanneer zo'n vissersgemeenschap ineenstort? Het zijn vragen die alleen in een roman te beantwoorden zijn.

Een hedendaagse roman over de visserij?

Flor Vandekerckhove, als uitgever van Het Vrije Visserijblad al vijftwintig jaar actief in de visserij, nam de handschoen op en zette zich aan het werk. Hij schreef, schraptte en schaafde er twee jaar aan, en nu is het eindelijk klaar. In december verschijnt *Amandine*, de roman over de Oostendse visserij.

In 1968 ontsnapt een wees uit een instituut dat verdraaid goed op Ibis gelijkt. Hij vlucht naar Brussel waar hij in de anonimiteit terechtkomt. Een oude visser laat hem daar een koffer na met een geheimzinnige inhoud. Voor het hoofdpersonage start daarmee een zoektocht naar zijn wortels. Waarom werd hij destijds weggehouden van het meisje *Amandine*? Hoe is zijn vader op zee aan zijn einde gekomen? Welke rol hebben de kabeljauwoorlogen daarin gespeeld? En wat heeft de O 129 Amandine met dat personage te maken?

De zoektocht van de wees kruist de levens van schipper *De Geldzak*, een 'puzzeschieter', en van *Kozzen*, zoon van *Elvis* die op 't Oostendse Hazegras een goeddraaiende visserskroeg uitbaat. Het hoofdpersonage wordt geconfronteerd met politiemans *De Pupe*, kleinzoon van een onderwijzer die in 1887 getuige van de Vissersopstand was en met de zoon van een bootsjower die gevraagd wordt om de kwakkelende Oostendse vismijn te leiden.

Het verhaal overspant zodoende de hele geschiedenis van de moderne Oostendse visserij: vanaf de Vissersopstand, over de glorie-dagen van de stoomtreilers, de overname van de Oostendse visserij door de Pannenaars, de neergang die ingezet wordt met het sluiten van de IJslandse visgronden, de verwoede gevechten van de bootsjowers om een visgebied voor zichzelf op te eisen, tot en met de overname van de Oostendse vismijn door de Zeebrugse Visveiling.

Net zoals de wees blijven ook de andere personages uit het boek verweesd achter wanneer de Oostendse vissersgemeenschap sterft. Hoe gaan *Amandine*, *Kozzen*, *Marcel*, *De Bootsjower*,

De Geldzak, De Pupe en het hoofdpersonage ermee om? U kunt het vanaf december lezen in de roman *Amandine*, een spannend verhaal van 308 bladzijden, mooi vormgegeven door Jo Clauwaert.

De roman *Amandine*

Een ideaal geschenk voor sinterklaas, kerst of nieuwjaar

In december verschijnt *Amandine*, de roman over de Oostendse visserij. Het mooi verzorgde boek telt 308 bladzijden en zal 24,99 kosten.

Wie vandaag Het Vrije Visserijblad leest, kan evenwel zaken

doen, want wie het boek vóór 1 december bestelt, krijgt het toegestuurd voor de spotprijs van 19,99.

U vult het onderstaande strookje in en stuurt het op naar Het Vrije Visserijblad, Brusselstraat 12 te 8450 Bredene.

Mailen kan ook naar het.visserijblad@telenet.be.

Vervolgens sturen we uw vraag door naar de uitgeverij die u het boek onmiddellijk na publicatie toestuurt. U betaalt nu nog niets. U wacht daarvoor op het boek dat u samen met de rekening van 19,99 toegestuurd wordt.

Ja, ik wil de roman *Amandine* toegestuurd krijgen aan het tarief vermeld in voorverkoop. Ik betaal pas wanneer het boek me samen met de factuur toegestuurd werd.

Naam en voornaam:

Straat en nummer:

Gemeente en postnummer:

e-mailadres:

(Voor bedrijven) BTW-nummer:

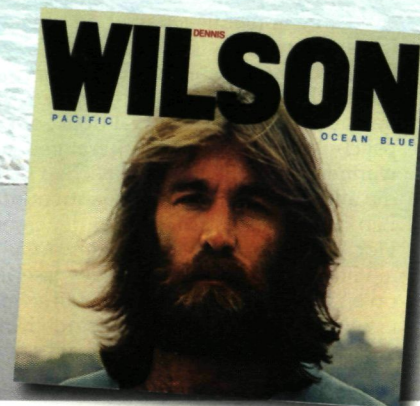
Uitknippen en opsturen naar Het Vrije Visserijblad, Brusselstraat 12 te 8450 Bredene. Mailen naar het.visserijblad@telenet.be.

HET MUZIKALE ANKER 16

DENNIS WILSON EN DE VERDRONKEN DROOM

In 1977-8 had ondergetekende een eigen muziektijdschrift, Liever. Verrassend genoeg werd dat bijgeschoven bij het legertje punttijdschriftjes dat op dat moment de kop opstak. Niet alleen waren vele van die blaadjes stukken beter dan wat deze Vlaamse primitief deed - Leeggoed, bij voorbeeld, was steengoed volgens de normen van de tijd - maar bovendien had het muzikaal niet alleen, en zelfs niet in de eerste plaats met punk te maken. Er stonden ook besprekingen in van pakweg 'Little Criminals' van **Randy Newman**, 'Diamantina Cocktail' van **The Little River Band** (met het epische 'It's A Long Way There') en 'The Motors' van **The Motors** (met de af en toe nog te horen single 'Airport' op) Al stond ik achter de meeste non-idealen van de punk, ik was toen al lang niet meer aan mijn eerste ervaringen in de rockmuziek toe. In 1977 werd het veel beter uitgegeven **Riff** boven de doopvont gehouden en daar was bibi zelfs de uitgesproken 'ancien' van het spel.

Maar Liever bracht mee dat diezelfde bibi op het kleine scherm mocht in één of ander VRT (toen BRT) praatprogramma. Met alle respect voor de presentator maar het spel ging door technische problemen zo ongeveer de mist in: een goeie versie moest onderbroken worden (in die tijd betekende dat nog einde opname!) en de magic kwam bij de tweede poging niet meer weer. Liever werd zelfs uitgespeeld tegen de blokfluiten van **Bob, Frank en Zussen**, wat nergens op sloeg, want ook klassieke muziek kon voor Liever! Bon, intussen blij dat Bob, Fank en Zussen nog altijd (eigenlijk: opnieuw) actief zijn. Van hieruit: wij ook, folks! In Liever stond een verslag van 'Pacific Ocean Blue' van **Dennis (Carl) Wilson**, broer van **Carl (Dean)** en de als geniaal en tevens goed gek gebrandmerkte **Brian (Douglas) Wilson**. Samen met neef **Mike Love** en schoolvriend **Al Jardine** vormden de Wilsons de originele **The Beach Boys** in 1961.

Dennis (of **Denny** zoals intimi hem aanspraken) drumde niet alleen uitmuntend (zijn ongewone en krachtige stijl -met de rechter de *snare drum*, met de linker de *hi hat*- sproot voort uit zijn... tekort aan scholing!), hij speelde piano en zong, en vanaf 1968 componeerde hij ook. Zo staan er vier prachtsongs van hem op 'Sunflower', erkend als een topalbum van de band. Zijn korrelige stem leek niet voor zingen geschikt, ze leek een beetje onvast, maar het tegendeel was waar: in de harmonieën waar de Beach Boys zo geroemd voor worden, speelde hij een belangrijke functie, wat met de jaren nog groeide. Ondanks zijn groeiend aandeel bleek hij voor velen de 'dark horse' van de band te zijn, de stille man in de coulissen die plots zijn rol opeist. Toen hij in 1977 zijn 'Pacific Ocean Blue' uitbracht, zaten de Beach Boys in een serieuze dip, onder anderen omwille van de ontijdige terugkeer van Brian. 'Pacific Ocean Blue' was het allereerste solo album van een lid van Beach Boys, een lichtpunt in de geschiedenis van de band.

Die titel was geen toeval: Dennis had wel degelijk een band met de zee. Hij was overigens de enige surfer in de band, waar de oudste successen van de Beach Boys het voortdurend hadden over zee, zwemmen en surfen! De eerste albums van de jongens heetten niet toevallig 'Surfin' Safari', 'Surfin' USA' en 'Surfer Girl' en heel wat nummers sloten aan bij dit 'gedachtegoed'. De Beach Boys dachten gaandeweg ook meer en meer aan de fans die niet bij de zee woonden: het gevolg was dat steeds meer car songs opdoken in die vroege dagen. Maar één ding staat vast: dé populaire jongen bij de meisjes was niet genie Brian, wel Dennis met de blonde manen en de lieve, maar zelfverzekerde look. Zelfverzekerd, dat was hij ook. Moest wel als je ook racen reed en de toenmalige ultieme jongensdroom bezat, een **Chevrolet Corvette Stingray**. En zoals dat hoort bij een minnaar van de zee: in de haven van Marina del Rey in Zuid-Californië had Dennis toen zijn eigen boot.

De titel 'Pacific Ocean Blue' leek alleen al het idyllische leven van *family man* en tegelijk uitgesproken *ladies' man* Dennis te bevestigen, maar er was *something rotten in the state of California*. Dennis had, naast heel veel goeie vrienden die hem roemden voor zijn zachte en warme persoonlijkheid én zijn door hemzelf niet gans onderkende talent, foute vrienden als **Charles Manson**, de beruchte sekteleider die tot levenslang werd veroordeeld en nog steeds in leven is. De *Mansonfamily* doodde onder meer actrice **Sharon Tate** in 1969. Dennis

Brian Wilson tijdens de Lokerse Feesten 2004. foto JoC

schreef songs met monster Manson, die duidelijk twee gezichten had. Op een bepaald ogenblik had de Mansonfamily zelfs Dennis' huis zowat overgenomen! *'The Real Beach Boy'* (zoals een prachtige documentaire over Dennis Wildon uit 2008 heet – zie YouTube!) leefde bovendien zelf aan hoge snelheid (*'both ends burning'* zoals onze Angelsaksische vrienden dat zo raak zeggen), soms letterlijk, want zoals gezegd racete hij, won hij trofeeën, klokte baanrecords, maar onder een alias. Ook figuurlijk was het *'living in the fast lane'*: hij streed tegen een zware drank- en drugsverslaving, misschien mede door familiale problemen aangevuurd.

Na *'Pacific Ocean Blue'* werkte hij nog jarenlang aan een opvolger, waarvoor hij al de titel *'Bambu'* had, maar hij, de zwemmer, verdronk op 28 december 1983 in Marina del Rey, op de plek waar hij vroeger zijn boot aanmeerde... Bij de lang verbeide heruitgave van *'Pacific Ocean Blue'* in 2008 - ruim dertig jaar na de eerste release - voegde men er de weggelaten tracks voor dat album toe, vier prachtnummers in de dop zoals *'Tug Of Love'* en zijn eigen versie van *'Only With You'*, dat hij voor het Beach Boys album *'Holland'* (1973) had geschreven, overigens één van de betere platen van de band ooit, en zonder Brian. Maar er was ook een hele tweede cd met *'Bambu (The Caribou Sessions)'*, zestien tracks die aantonen hoe spijtig het is dat *'Bambu'* nooit rond raakte.

Toen *'Pacific Ocean Blue'* uitkwam, spoedden we ons, bij gebrek aan degelijk Beach Boys materiaal, om de elpee aan te schaffen. In de States was ze een succes en een *eye-opener*, in Europa was de ontvangst lauwtjes. Maar daar konden we ons niet in vinden. Zonder dat we het album als geheel konden klasseren als een meesterwerk, konden we lyrisch zijn over meerdere nummers. Laat op de avond was het goed toeven tussen fijne songs als *'River Song'*, *'Dreamer'*, *'Time'*, *'Thoughts Of You'* en *'Farewell My Friend'*... en om eerlijk te zijn, toen de plaat eindelijk op cd verscheen bleken ze de tand des tijds goed doorstaan te hebben. Behalve in het titelnummer, *'Pacific Ocean Blues'*, met -S- want het is ook echt een bluesy deun, speelt de oceaan in de teksten niet echt een rol... maar ze is er wel degelijk in het hoofd van zijn maker en het ritme, de deining van de golven zit in de muziek, er is eb en vloed. Het beangstigend mooie *'Thoughts Of You'* bij voorbeeld wordt daardoor een allegorie van de zee: etherisch mooi als ze kalm is, maar woest, gevaarlijk en gemeen als winden de baren geselen. De tekst gaat mee met de stemming: de tere intieme liefde wordt aan diggelen geslagen door de stormen van het leven. Dennis was zelf blijkbaar gehecht aan *'Thoughts Of You'*: hij heeft bijzonder gevoelige pianovariaties gecomponeerd die men op de overigens goed gedocumenteerde heruitgave van *'Pacific Ocean Blue'* bij de sessies voor *'Bambu'* heeft gevoegd.

'Farewell My Friend' was onze kompaan in de hele late uurtjes als we het harnas van zorgen en niet zelden LDVD van de vorige dag even konden afleggen. Het is amper 2'26" lang maar mag gelden als de ultieme ode aan de vriendschap: *'Farewell my friend, my beautiful friend, farewell, you take the high road, I'll take the low road and we'll meet again, farewell my friend: I love you'*. Zoiets behoeft geen vertaling en ook geen 'uitleg'... Niet alleen de diepe pianodreun en het zo herkenbare koortje geven het nummer gestalte, maar er zijn ook de klanken op het keyboard die het gekrijs van zeemeeuwen nabootsen. Dennis schreef het naar verluidt naar aanleiding van het overlijden van de vader van zijn goede vriend en muzikant **Billy Hinsche**. Het toeval wil dat Hinsche net deze zomer zijn hommage aan Dennis Wilson heeft rond gekregen: het was nog vroeg om een exemplaar van de kersverse DVD *'Dennis Wilson Forever'* te pakken te krijgen, maar dat moet wel lukken via <http://www.billyhinsche.com/DWforever.html>: je kan er tevens de trailer van de DVD aanklikken. Op YouTube vind je tientallen clips van *'Pacific Ocean Blue'*, diverse van *'Farewell My Friend'*. De heruitgave van het album verscheen bij Sony/BMG.

Tot slot: bij de begrafenis van Dennis Wilson zongen familie en vrienden *'Farewell My Friend'*... Passender kan niet.

Antoine Légat

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling

SVDO vzw

Wandelaarkaai 4

8400 Oostende

Tel: 059 50 95 26

Fax: 059 50 96 64

info@sdvo.be

Openingsuren:

**Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u**

Zeevisserfonds

Wandelaarkaai 4

8400 Oostende

Tel: 059 50 95 55

Fax: 059 50 95 25

info@zeevisserfonds.be

Openingsuren:

**Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u**

BOEKEN

FRANK
NEYTS

Iedereen aan boord

Bij Aprilis Uitgevers verscheen het boekje "Iedereen aan boord. We vetrekken". Het werd geschreven door Arne Zuidhoek. Wie vroeger per schip reisde – naar Indië, Australië, Hong Kong of New York, voor zaken, als emigrant of op vakantie – hoorde deze roep vlak voor het vaartuig de kade verliet voor een lange reis over zee. Geen betere manier om tot rust te komen of de overgang te maken naar een nieuwe wereld dan een zeereis. Het rustige, aangename leven aan boord bood alle mogelijkheid om de daagse beslommingen te vergeten.

Bijna iedereen kende de namen van de Nederlandse passagiersschepen zoals de 'Johan van Oldenbarnevelt', de 'Willem Ruys', de 'Oranje' en de 'Nieuw Amsterdam', die onlosmakelijk met de Nederlandse geschiedenis verbonden waren. Het is een wereld die niet meer bestaat, maar waar je soms heimelijk naar terugverlangt....

"Iedereen aan boord. We vetrekken" (ISBN 978-90-599-4280-6) telt 96 pagina's, is prachtig geïllustreerd en werd als hardback uitgegeven. Het boek kost 19,95 euro. Aankopen kan via de boekhandel. In België wordt het boek verdeeld door Agora Uitgeverscentrum, Aalst/Erembodegem. Tel. 053/76.72.26, Fax 053/78.26.91, E-mail: info@agorabooks.com.

Kwaliteit op zee

Naar aanleiding van de honderdste verjaardag van het Institute of Chartered Shipbrokers (ICS) gaf de vereniging een interessant boekwerkje uit onder de titel "Quality Ashore. A history of the Institute of Chartered Shipbrokers". Het werd geschreven door Stephanie Zarach. Het Institute of Chartered Shipbrokers streeft nu al een eeuw voor het promoten van professionalisme in de (Britse) handelscheepvaart. Het is onnodig te zeggen dat de wereld van de scheepvaart gedurende de voorbije honderd jaar een totale gedaanteverandering onderging, zonder schroom mogen we spreken van een revolutie. Het zal dan ook niemand verwonderen dat de 'manier van werken' binnen de sector totaal veranderde en op vandaag nauwelijks nog met deze van een eeuw geleden vergeleken kan worden. Toch handhaafde het ICS doorheen haar honderdjarige geschiedenis haar credo door telkens opnieuw maatstaven te propageren die op het moment van opstellen tot de hoogste professionele eisen binnen de sector behoorden. Dat is op vandaag niet anders.

Auteur Stephanie Zarach wist de lezer een boeiend verhaal te brengen. Het is een minder gekend, maar daarom niet onbelangrijk, aspect binnen de wereld van de scheepvaart, dat zeer terecht alle aandacht verdient.

"Quality Ashore. A history of the Institute of Chartered Shipbrokers" telt 128 pagina's en is zowel als hardback (ISBN 978-0-901772-01-5) als als softback (ISBN 978-0-901772-02-2) beschikbaar. Het boek is verkrijgbaar bij het Institute of Chartered Shipbrokers, 85 Gracechurch Street, London EC3V 0AA, UK. Tel. +44(0)20.7623.1111, Fax +44(0)20.7623.8118, e-mail: enquiries@ics.org.uk.

Een boek over de visverwerkende industrie

Op 14 december (19,30 u.) presenteert het visserijmuseum Navigo het boek *De West-Vlaamse visverwerkende industrie in de periode 1830-1930*, met als merkwaardige ondertitel *Gemak en ongemak*. Het boek wordt uitgegeven door de Vrienden van het Nationaal Visserijmuseum Oostduinkerke en werd geschreven door ir. Rudy De Clerck.

West-Vlaanderen telde in de tweede helft van de 19e eeuw zeer veel kleinschalige ambachtelijke bedrijven voor het roken en (of) drogen van vis. Die bedrijfjes hebben destijds hun nut bewezen zowel op het gebied van de voedselvoorziening als op het gebied van de tewerkstelling. De grootste concentraties waren te vinden in de volksbuurten van Nieuwpoort, De Panne, Brugge en Oostende. Het merendeel van de werknemers bestond uit jonge meisjes en vrouwen waarvoor de werkomstandigheden soms verre van schitterend waren.

De Clerck geeft in het boek een complete beschrijving, aangevuld met talloze illustraties van authentieke documenten. Hij beschrijft al deze bedrijven.

Roken van vis was ook een typische winteractiviteit en dat had vooral te maken met de seizoengebonden aanvoer van de visserij op haring en sprout. Verder waren er twee visconserveerindustriën voor het inblikken van sprout, Carbonez in Nieuwpoort en Excelsior in Oostende. Tenslotte was er ook een levertraan producent in Raversyde.

Dr. Ir. Rudy De Clerck was tot zijn pensionering in 2004 actief in het visserijonderzoek en leidde op het einde van zijn carrière het zgn. Rijksstation te Oostende, thans ILVO.

Na 10 december zal het boek beschikbaar zijn in de museumshop van Navigo en in het Oostendse stadsmuseum De Plate aan de prijs van 15 euro. Voorintekenen kan ook. Wie 12 euro overschrijft op rekening 800-2226143-71 van de Vrienden Nationaal visserijmuseum Oostduinkerke kan het boek afhalen op een van hoger vermelde plaatsen (vermeld op het overschrijvingsformulier op welke plaats het afgehaald zal worden).

Gemeentelijke Visveiling Nieuwpoort

gelegen aan open tijhaven
gelegen op 5 minuten van exit 3/E40

- dagelijkse aanvoer van dagverse vis en garnaal
- van maandag t.e.m. vrijdag
- Faxmelding aanvoer
- thuiskoopsysteem !

visinfolijn:
veilmeester:
directie:
fax:

0032 (0) 58 233364
0032 (0) 58 224970
0032 (0) 58 224971
0032 (0) 58 236720

Een interview met **Elvis de Schelvis**

Deze maand hebben we een speciale vis op de interviewtafel liggen. Hij stond erop dat we met hem zouden spreken. Maar vooraf wou hij weten of er voldoende parking voorzien was, want hij komt met zijn Pink Cadillac. Heupwiegend en zwaaiend met z'n kuif arriveert Elvis de schelvis op de afspraak

HvVB: Welkom Elvis, blij je te zien, makkelijk parking gevonden?

ELVIS: Ja hoor, geen probleem. Maar heet valt me toch op dat alles tegenwoordig aan kleine auto's aangepast lijkt te worden.

HvVB: Ja, en aan fietsen. Grote wagens worden geweerd hé.

ELVIS: 'Big' is nochtans 'better'. Hoe groot was The King niet tijdens z'n succesvolste periode?

HvVB: De grootste natuurlijk, en op het laatst zelfs in de breedte.

ELVIS: Rustig hé makker, hij had gewoon wat meer vis moeten eten in plaats van z'n peanut butter and banana sandwich.

HvVB: Ach, het is maar een grapje. Het is geen godslastering, dat zouden we niet durven, of toch niet met alle goden.

ELVIS: Onderzee is er nog echte freedom of speech. Hoe lang jullie ook dolfijnen zullen onderzoeken, wat ze zeggen zullen jullie nooit weten.

HvVB: Nee, tenzij Clovis de Bruinvis ooit nog geïnterviewd wil worden, en dat is daar familie van.

ELVIS: Hela, 't is hier en nu dat het telt hé, geen promo voor latere artikels. Weer over ons! Denk jij dat er veel mensen zijn die weten dat de wereldbepaalde fish & chips in Engeland vroeger met schelvis gemaakt werd in plaats van met die vermaledijde kabeljauw die tegenwoordig met al de aandacht weglooft? Vroeger kwamen de visbakken van IJsland terug met ruimen vol schelvis. Ja, dan kenden ze ons wel, maar ja IJsland werd voor de Britse vissers gesloten en je weet hoe 't gaat: uit het oog is uit het hart.

HvVB: Dat de schelvis geen overbekende vis is klopt wel. Of beter gezegd: iedereen kent hem maar weinigen hebben hem al gegeten, of ze hebben al schelvis gegeten zonder het te weten, dat kan ook.

ELVIS: Ik heb nochtans een Facebookprofiel hoor.

HvVB: Dat zag ik gisteren, al is het niet echt een succes, ik was de eerste die je 'leuk' vindt. Je profielnaam Melanogrammus Aeglefinus klinkt dan ook niet echt uitnodigend.

ELVIS: Tja, misschien kan ik er wat recepten tussengooien en meeliften op de kookhype. Maar wanneer zou ik dat allemaal doen? Het is al een fulltime job om Elvis te zijn. Het parkeren van die Pink Cadillac alleen al is telkens

een hels karwei.

HvVB: Je outfit is ook niet makkelijk te verkrijgen zeker?

ELVIS: Toch wel, vintage is nu in hé.

Ben je de laatste jaren niet meer in kledingwinkels geweest?

Vintage is daar het toverwoord. Mijn outfit is echter genuïne en niet vintage.

HvVB: Jij bent de echte

Elvis en de anderen zijn als het ware de na-apers?

ELVIS: Nagel op de kop!

HvVB: De echte Elvis is nochtans al geruime tijd overleden hoor.

ELVIS: Dat zijn details.

HvVB: Laten we het eens over jullie soort hebben. Voor droogvis kunnen jullie ook gebruikt worden, de kleintjes zowel als de grote. Bij de grote halen we er wel de graat uit, een dubbele filet wordt het dan. Mooi open gespannen met 2 touwtjes en de kant van het visvel aan de strontkant van het schip.

ELVIS: Pardon, de strontkant? Is dat de kant met de WC-afvoer?

HvVB: Neen, dat is de kant waar de storkoker van de opvoerband weer overboord gaat. Bij ons is dit aan bakboord. Door de kleine en dode vissen die uit de storkoker komen, hangt daar telkens een meute meeuwen. En die gasten schijten evenveel als ze opeten.

En dan kan zo'n cadeautje beter op het vel dan op 't vlees terecht komen, de droogvis hangt op 't bootdek en daar hangt het recht in de vuurlinie.

ELVIS: Allez, je moet het maar weten. Gebakken zijn we toch ook lekker?

HvVB: Jazeker, de kleintjes kunnen vergeleken worden met 'meulenaars' (= kleine wijting). Ook vissla van schelvis is lekker, de VLAM zou jullie eens moeten promoten.

ELVIS: Ja, a little less conversation and a little more action !

Interview Chris Prut Meyers • tekening Jo Clauwaert

Torhoutsesteenweg 42
8400 Oostende
T 059 27 05 45
F 059 51 25 15
www.calcule.be

Pauwels - Tommelein - Vermeire

Vissersmensen van bij ons

MOOIE DAME VAN DE KAAI

En passant was ze me al enkele keren opgevallen, een mooie vrouw, diepe, donkere ogen, hard en koud als het over banale zaken zoals geld ging, zacht als ze naar mij keek. Een silhouet dat mijn adem afsneed, liet verstenen, en dat me desolaat en melancholiek achterliet.

Een kind van de kaai en van de golven is ze, gemaakt van springvloed tussen stevige dijnen, zwanger op

rimpelige golven die nog niets weten van hun macht, en die door de branding onstuimig op het land geworpen worden. Wie omschreef die branding ooit als 'cryptisch en wreed', wellicht omdat er golven bij sterven? Golven zijn de longen van het land,

het tij is onze adem. Zij leeft op het ritme van het tij, water als uurwerk, de zee een zandloper. Van kleuterklas tot eerste kus, duizend keren vloed.

Denk je dat ik ze niet ken die valse kunstenaars?

Bang als ze zijn bij het pootje baden. Ze kloppen pulp van het schuim in de vloed. Weten academisch iets van horizonten en zijn zelfverklaard zintuiglijk en spiritueel. Pretenderen echtheid, zij het vaag. Zes windvlagen en een stijve bries vertaalt zich in een dood stilleven. Kunst hoort niet in kwadranten thuis.

Hoe zou het zijn in kinderoogen als je opgroeit tussen schepen, korren, wekkers, bolders en alles wat voor buitenstaanders roestig ijzer is? Wat zie je dan?

Een slaapkamertje waarin de vuurtoren met de regel van drie zijn bundel binnengooit. Bonkig zeevolk in olieklere en rubberen laarzen, dat binnen en buiten loopt, je op de arm neemt en je koestert als een dierbaar stuk familie. Leven in een wereld waar geen tijd verloren gaat, zeker niet voor bullshit of 'oude klotten' zoals ze het hier zeggen. Een wereld waarin een kiem voor echtheid wordt gelegd. Zintuiglijk word je hier vanzelf, spiritueel met de jaren. Daar is geen academie voor nodig. Hier komen geen doktersbriefjes aan te pas, alleen maar de weg vooruit, en wie niet mee kan gaat eruit.

Ze had geen introductie nodig, kwam naar me toe en ik stak wat verlegen mijn hand uit. Ze nam m'n hand en trok hem naar haar toe, vervolgens legde ze haar andere hand er boven op. De hemel trok dicht. Op automatische piloot beantwoordde ik haar vragen. Opeens moest ik weg, ik reed overdonderd en verdoofd naar het einde van het land, donkere zwarte wolkenpartijen tegemoet.

Ik zou haar gulzig verorberen, verscheuren, zoals men kreeften eet. Ik moet niets van haar witte vlees. Scheur het deksel van haar romp en zuig en kauw geile roze ingewanden.

Ze komt niet zo vaak op straat, wat haar zeldzaam maakt. Waar ze verschijnt verstommen de gesprekken. Denk je dat ik die bange blikken niet zie? Denk je dat ik die geile blikken niet herken? Maar wanneer zij terugkijkt, sluit elke andere blik zich af als een beschaamde oester, als weke dieren. Ik mocht haar blik weerstaan, als een zielsgenoot, omdat ik dingen schrijf. Omdat ik domme vragen stel zoals: 'Ben je gelukkig?'

Jan Lamote • foto's: Jo C

SCHILDERWERKEN ROMAN

Ploegstraat 36
8450 Bredene

TEL 0477/43 40 14
nick.roman@telenet.be

BRIEF UIT HET BINNENLAND

VERVIEZINGEN

't Was me weer wat op 14 oktober. Alle verkiezingen hebben iets speciaals, zeker die op gemeentelijk vlak. De aard van het dorp komt naar boven bij zo een dagen. Ge herkent het karakter van de mensen aan de uitslag van de verkiezingen.

In mijn streek, het zuiden van Oost-Vlaanderen, waren het turbulente tijden. In Brakel volgt Alexander De Croo z'n pa op als burgemeester, maar hij gaat zich laten vervangen, want hij wou geen minister worden maar hij gaat nu toch minister worden. En wie wordt de vervanger? Die ken je misschien ook wel: Balthazar Boma, Alias Marijn De Valck uit de kampioenen, maakt een grote kans. Bomaworst in Brakel.

Beste lezer, er woont hier schoon volk in deze streek. Bruno Tuybens ken je misschien, de socialist die in 2006 te Zwalm de liberaal Eeckhout buiten gooide. De liberaal werd wereldberoemd omdat hij op een nieuwjaarsdag al zijn inwoners met een fles wijn trakteerde, op hun kosten uiteraard! Tuybens verhuisde naar Zwalm toen hij minister van overheidsbedrijven was, maar wordt nu zelf alweer door die Open VLD aan de deur gezet.

En de burgemeester van Aalst, die moet je toch ook kennen? Ilse Uyttersprot, wereldberoemd geworden na een neukpartijtje op een Italiaanse toren, dat via You Tube de wereld rond ging. Ook die mag gaan! De NVA levert er de burgemeester én een nieuw schepenambt: schepen van Vlaamse Zaken. Die post is voor Karim Van Overmeire, een Geraardsbergenaar die tot twee jaar geleden één van de grote bazen van het Vlaams Belang was. Dat belooft daar in Aalst, Vlaamser kan het er niet worden! Men weze gewaarschuwd, in Aalst haalt men de goedendag weer boven. Er zijn al plannen om de Ijzertoren af te breken en te verhuizen naar Aalst!

En in Haaltert werd Willy Michiels, de bingo-koning aan kant gezet! Michiels heeft een imperium van kansspelen uitgebouwd, zit nog met een paar frisse rechterlijke zaakjes in de pijplijn en was er dertig jaar burgemeester.

Pijnlijke zaken dikwijls, al past hier wel een beetje relativering: al deze mensen hebben ze jaren goed verdiend. Een burgemeester in een kleine gemeente als de mijne verdient al gauw 62.000 euro bruto per jaar. Dat is het dubbele van een gewone arbeider of bediende. En die vliegen ook de laan uit. En hoe? Bij Ford Genk hebben ze de mensen jaren aan een stuk doen inleveren om ze uiteindelijk op straat te gooien. Neen, nog slimmer: ze hebben ze eerst wat teveel doen produceren, zodat er wat reserve is om een blokkade te overleven. Sociaal terrorisme heet dat.

In mijn eigen kleine gemeente, Herzele, ging de NVA ook met heel wat stemmen lopen. Tot groot verdriet kwam de rood-groene lijst LEEF! waar ik zelf op stond 17 stemmen te kort om zijn tweede zetel te behouden. Zeventien stemmen te kort, dat is om 'uw kousen van aan de hoenders te brokkelen'. Allicht ben je niet zo goed in onze streektaal, maar aan de klank te horen kan je je wel voorstellen dat hier eigenlijk iets verschrikkelijks bedoeld wordt.

Dat is zowat het belangrijkste nieuws uit de Vlaamse Ardennen. Zelf kijk ik vanop mijn berg ook uit naar het nieuws in jullie streken. Jullie hangen nogal aan mekaar heb ik het gevoel. Véeel mensen stemmen daar voor hetzelfde en partijen halen er scores waar ze hier enkel van dromen. De socialisten verliezen 13 % in Oostende maar houden er nog 32,1 over. Dat is toch grandioos? NVA én Open VLD, hoor ik, gaan mee in coalitie? GROEN wordt buiten gehouden? Tja, soms zien de socialisten de liberalen liever dan de groenen. Ze houden ze te Vriendt! En gaat dat nu iets veranderen aan die megalomane plannen aan de kaaien en den Opex? En Bronders en Miroir, die Van De Lanotte afvielen bij het verschijnen van dat boekje 'De Keizer van Oostende'...mogen die weer meedoen? Hoeveel heeft Alexander gehaald en wie is dat eigenlijk?

In Bredene halen de socialisten 48 % en zijn ze zo goed om de CD&V te laten meespelen. Toch menslievend allemaal? En als ik me niet vergis zijn dat nog die socialisten van het naaktstrand! Bredene? Bestaat dat nog?

En dan Nieuwpoort, 61 % voor de CD&V, dat is toch om achterover te vallen? Hoe doe je zoiets? Door van Nieuwpoort het culinaire mekka van de kust te maken?

Ik geraak er dus niet wijs uit, uit die kust. Dat is al lang. Toen ik tiener was vroeg ik mij al af waarom Armand Pien telkens zon voorspelde aan de kust terwijl wij in de regen liepen te slenteren. Maar zo getallen bij verkiezingen? Hoe doe je zoiets? Bijzondere (uit)gaven? Een uiterst intelligente bevolking? De invloed van 't Visserijblad? Of moet je daar gewoon de juiste naam voor hebben?

Filip De Bodt
filip.de.bodt@skynet.be

WEBDESIGN

Ik ontwikkel een website voor uw bedrijf of u persoonlijk, gebaseerd op uw doelstellingen.

GRATIS OFFERTE

ilse.heip@skynet.be

www.huisheip.be

De Belgische visserijvloot (91)

In januari 2005 startten we met de rubriek 'De Belgische visserijvloot' waarbij we maandelijks drie foto's en een beknopte historie van de vaartuigen publiceerden. Met 111 steekkaarten van vissersvaartuigen hadden we zowat de hele varende vloot gehad. Door de goede respons op deze rubriek gingen we er nadien mee door. Sinds februari 2008 gaan we stapvoets terug in de tijd en brengen we de vaartuigen die inmiddels uit de vloot verdwenen zijn. Deze aanpak, die gepaard gaat met het nodige opzoekwerk, leverde voldoende vaartuigen op om tot vandaag in HVB telkens een bladzijde te vullen.

Voor de juiste gegevens baseren we ons op de oudere Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen. Ook andere bronnen en archieven worden geraadpleegd om de exacte gegevens over de vaartuigen en de opeenvolgende eigenaars te vinden. (Louis Vande Castele)

Z 465 Asdic

Lengte: 21,50 m

Breedte: 6,30 m

Tonnage: 91,43 bruto ton

Bouwjaar: 1963

Werk: J. Haerinck, Zeebrugge

Motor: Bolnes 1963

Vermogen: 360 pk

Eigenaars:

Leon Gheselle (1963)

Raymond Vandierendonck

(1973)

Op 22.03.1985 werd het vaartuig geschrapt uit de officiële lijst der vissersschepen.

Wordt verder gebruikt als sportvisser.

Foto collectie LVC

O 77 EQUADOR

Lengte: 17,50 m

Breedte: 5,10 m

Tonnage: 32,69 bruto ton

Bouwjaar: 1942

Werk: R. Panesi, Oostende

Motor: A.B.C., 1942

Vermogen: 100/120 pk

Eigenaars:

O 77 EQUADOR.

Libin H. en Laforce C. (192)

O 77 JEANNINE.

Laforce Fernand. (1954)

Abiven Gilberte (1970)

O 77 ANDREA.

Abiven Jean (1971)

O 77 YVONNE ANDREA

Hallemeersch Yvonne (1974)

Op 27.02.1985 werd het vaartuig geschrapt uit de officiële lijst der vissersschepen.

Wordt sportvisser ZEESTER van Verschothe Frans.

Foto collectie LVC

Z 437 RAPHAEL

Lengte: 19,80 m

Breedte: 5,32 m

Tonnage: 48,18 bruto ton

Bouwjaar: 1949

Werk: Leon De Graeve, Zeebrugge

Motor: GM 1949

Vermogen: 150 pk

Eigenaars:

Weduwe Raphael Huysseune (1949)

Weduwe Raphael Huysseune en Jozef

Vlietinck (1950)

Jozef Vlietinck (1967)

Z 437 PATER BIL.

Werner Mesuere (1973)

PVBA Pater Bil (1984)

Op 27.02.1985 werd het vaartuig geschrapt uit de officiële lijst der vissersschepen.

De rederij bekam de beëindigingspremie.

Foto LVdC

VEEL PAPIER, WEINIG CHOCOLA

Chris Prut Meyers is visser op de Z 90. Visserijschool liep hij in Heist waar hij ook woont. Hij is gehuwd met Elke waarmee hij dochtertje Elise grootbrengt.

GARNALEN OP JE STUUTJE EN GERUCHTEN OVER SCHOLQUOTA

De congé zit erop! Na 2 weken thuis te zijn geweest - je hoort er me hier dus niet over jammeren - moet ik vannacht om 3 uur aan de deuren van Zeebrugse Coöperatie staan. Daar worden m'n collega en ik opgewacht door een, hopelijk comfortabel, busje met hopelijk ook een frisse chauffeur. Deze zal ons naar Thyboron brengen alwaar we morgen na de middag arriveren. Omdat we 's nachts met het busje vertrekken, gaat de ellenlange rit meestal vlot en kun je wat slapen. Tegen de tijd dat we daar toekomen zal onze Z 90 Francine al binnengevaren zijn. De spullen die ik wil meenemen staan al klaar, belangrijk zijn m'n lectuur en de cd's die niet zomaar lukraak gekozen zijn. *A Place To Bury Strangers* zit er meermaals in, omdat ik die gasten tijdens mijn vakantie bezig zag in de Botanique en er nu

Chris Prut Meyers en Katrien Vervaele.

Thyboron, Denemarken.

in de ban van ben. In de ban ben ik ook van Rory Gallagher. Op de Rolling Stones-fandag in Knokke zag ik diens oude bassist Gerry McAvooy met z'n *Band of Friends*. Ik was echt onder de indruk van gitarist Marcel Scherpenzeel die aan Rory's werk zeker geen afbreuk deed. En alsof dat niet genoeg was voor een geslaagde avond kwamen naderhand ook nog *The Kids* spelen. Ben Crabbé zat voor me. Hij vond het niet kunnen dat *The Kids* voor een zittend publiek moesten spelen. Ikzelf ben geen danser, en vind de meerwaarde aan rechtstaan tijdens een optreden nihil. Maar voor muzikanten is dat wellicht anders. Tijdens m'n vakantie ging ik nog eens kruien met m'n pa. Deze keer hadden we elk een net. We hadden een prima vangst. Het waren grote garnalen en ze waren talrijk. Tussen twee trekken door had ik een kort gesprek met *Medard de Geirnaor*. Maar m'n pa duldt geen lange intermezzo's tussenin: winden en wegzetten! Alle gekheid op een stokje, telkens weer schrik ik er van hoe lang je bezig bent met alles wat het kruien betreft. Als je de tijd telt die voorbij gaat tussen het moment dat je met je 'krui-bazazze' thuis vertrekt tot je eindelijk je stuutje met geirnaors in je mond stopt, kom je aan een zestal uur. En dan moet je wel goed geëquipeerd zijn en bovendien een kampioen in het pelen van garnalen. Onze familie heeft wel een traditie in het kruien. M'n grootvader zaliger is gestorven tijdens het kruien (niet door het kruien). Kruiersbloed bij de Prutten dus. Het nieuwe boek 'Garnalen' van Katrien Vervaele zit ook bij m'n spullen, persoonlijk afgeleverd waarvoor dank. Volgens wat ik ervan zag tijdens het bladeren belooft het interessant te worden. Lezen zal ik het op zee. Wanneer ik in Thyboron arriveer zullen de schipper en een matroos naar huis keren. Dat betekent dat ik weer schipper wordt. Op de kaai worden al berichten over 'minder goede visserij' op d' Oost gehoord. Het gerucht dat de schol geen quota meer zal hebben doet eveneens de ronde. Dat zou pas eigenaardig zijn in de vismijn zelfs desastreus. Wellicht is het een kwakkel. Laat ons hopen dat die roddel over een slechte visserij in d' Oost eveneens zo'n kwakkel is.

Chris Prut • chris.prut@telenet.be • foto's JoC

**AANKOOP
GOUd**

AALST

LOUIS D'HAESELEERSTRAAT 4
9300 AALST
0484 20 20 71
OPEN: DIN - ZAT VAN 10U - 12U
EN 13U30 - 18U
GESLOTEN: ZON - MAAN -
EN FEESTDAGEN

OOSTENDE

VAN ISEGHEMLAAN 72
8400 OOSTENDE
059 50 67 29
OPEN: DIN - ZAT VAN 10U - 12U30
EN 14U - 18U
GESLOTEN: ZON - MAAN -
EN FEESTDAGEN

GRATIS PRIJSOFFERTE

GOUD ♦ DIAMANT ♦ ZILVER

DIRECTE BETALING

ANTIEKE JUWELEN

BRUGGE

DWEERSTRAAT 8
8000 BRUGGE
050 34 02 28
OPEN: MAAN - ZAT VAN 10U - 12U
EN 13U30 - 18U
GESLOTEN: ZON - EN FEESTDAGEN

LOKEREN

MARKT 63
9160 LOKEREN
0486 92 66 30
OPEN: DIN - VRIJ VAN 10U - 12U
EN 14U - 18U
GESLOTEN: ZAT - ZON - MAAN -
EN FEESTDAGEN

BUDDYSGOLD@HOTMAIL.COM
WWW.BUDDYSGOLD.COM

GALERIJ CARPE DIEM TENTOONSTELLING

VAN 17 NOVEMBER 2012 TOT EN MET 20 JANUARI 2013.

CARPE
DIEM

NADJA
NALSSTEN
SCHILDERIJEN

VR, ZA EN ZO VAN 10U TOT 18U30, OOK OP AFSpraak
NA EEN SEINTJE: 0471 48 60 40 OF 051 40 82 69
PITTMESSTEENWEG 29 • 8700 TIelt
WWW.GALLERYCARPEDIEM.BE • CARPEDIEMTIelt@SKYNET.BE

LUC LEDENE
SCULPTUREN

Landhuys
Wolffstraat 16 • 8740 Egem/Pittem • 0479 539 160

Iedere eerste zondag van de maand

Alle andere feesten op afspraak

MOODSHOPPING

TO BE IN BRUGGE
Wollestraat 53 • 8000 Brugge

Hotel
Salvators

B R U G G E

St.-Salvatorskerkhof 17 • 8000 Brugge
hotel@hotelsalvators.be • (32) (0)50 33.19.21

SKB Life Saving Equipment

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende
toestellen - valschermsignalen - stakellichten
man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio
Beacon - reddingsvloten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac,
Autoflug, Bombard, Avion, Callegari, Servaux,
Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST:
A. VAN DURME. TEL.: 0475 25 88 02

SKB Life Saving Equipment
Vosseschijnstraat 44
2030 Antwerpen
Tel + 32 (0) 3 2138670
Fax + 32 (0) 3 2138671

Afdeling kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/33 96 00
Fax: 059/33 96 01